

DEZVELIREA LUI DUMNEZEU

Haideți să rămânem în picioare și să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Domnul nostru plin de îndurare, Îți suntem cu adevărat recunoscători pentru privilegiul de a ne aduna împreună pe pământ, înaintea venirii Domnului. Ajută-ne să ne cercetăm inimile prin Cuvântul Tău și să vedem dacă suntem în credință și pregătiți pentru ceasul venirii Lui, fiindcă vrem să fim așa cum spune Scriptura: să fim luați împreună cu cei adormiți, ca să-L întâlnim împreună pe Domnul în văzduh și să fim cu El pentru veșnicie.

Îți mulțumim pentru adevăratul duh creștin care mai este încă în lume, printre oameni, și care încă crede în Tine și în Cuvântul Tău. Te rugăm să-Ți reverși binecuvântările peste noi și să le împarți celor care au nevoie de ele, ca să ne uzi cu Cuvântul Tău și să creștem ca niște unelte de folos în mâinile Tale, pe care Tu le poți folosi în această zi din urmă. Îți cerem aceasta în Numele Domnului Isus Hristos, marele nostru Păstor pe care Îl așteptăm să Se arate. Amin. Puteți să vă așezați.

Vreau să vă spun că văd prilejul de a fi în dimineața aceasta aici, ca pe un mare privilegiu. Ne pare rău că nu avem destule scaune în această clădire. În seara aceasta vom continua să ținem o adunare de rugăciune pentru bolnavi, deoarece ar fi dificil să facem aceasta acum dimineața.

Am dorit să înregistrez mesajul de astăzi, pentru că se pare că Domnul a vrut să-mi spună aceasta cu o lună sau două în urmă. Când am fost plecat, ei n-au avut timp să înregistreze, așa că am așteptat să ajung la tabernacol ca să-l înregistrez. Acest mesaj va dura mai mult, dar mă voi grăbi cât voi putea pentru că stați în picioare. Nu mă va deranja dacă vă schimbați locurile între voi; va fi în ordine deoarece aceasta este o zi specială din cauză că facem aceste înregistrări.

Am primit vești minunate despre ceea ce a făcut Domnul afară, dar poate vom acorda mai mult acestui subiect în seara aceasta.

Noi credem că Domnul ne va binecuvânta pe fiecare dintre noi, fiindcă știu că inimile voastre sunt pline de bucurie privind spre venirea Lui. Și inima mea este plină de fericire și dă pe deasupra când văd felul în care decurg lucrurile. Întreaga națiune este într-un conflict, biserica se află în starea în care este acum, iar noi vedem semnele venirii Lui pe ambele planuri: fizic și spiritual. Astfel, știm că timpul apariției Lui este foarte aproape, ceea ce ne umple inimile de bucurie, fiindcă știm că vom fi schimbați într-una din aceste zile. Da, noi vom fi schimbați din faptele acestea care suntem acum.

Dacă am înțeles bine, suntem conectați și prin telefon, astfel încât mesajul acesta va ajunge în Phoenix și în alte părți. Nu știu sigur dacă este așa, dar mi s-a spus cu puțin timp înainte de a ajunge aici. Toți oamenii de acolo se bucură de o sănătate duhovnicească bună și de slava lui Dumnezeu care este peste ei.

Noi vom deschide Cuvântul Domnului, pentru că am venit aici ca să ne bucurăm și să luăm aminte la ceea ce suntem. Toți cei prezenți știu că nici un om nu ar sta într-o asemenea căldură numai de dragul de a fi aici. Dar noi suntem aici pentru un singur scop, iar acela este de a umbla mai aproape de Dumnezeu. Tot ce putem face este să credem că Domnul Isus este cu noi, fiindcă suntem aici ca să umblăm mai aproape de Dumnezeu.

Căldura de aici este puțin cam mult pentru mine, deoarece m-am obișnuit cu clima uscată de la Tucson. Acolo este mult mai cald decât aici, dar este o căldură uscată, pe când aici este umedă. Umiditatea de acolo este foarte redusă; este aproape ca și cum ai trăi într-un cort de oxigen. Dar căldura de aici are umiditate în ea și te face să te simți răsucit, cum obișnuiam să spunem noi. Știu că vă este greu, mai ales mamelor cu copilași mici, și celor care stați în picioare, fie că sunteți tineri sau bătrâni, dar nădăjduiesc că Dumnezeu vă va răsplăti din plin sacrificiul.

Am înțeles că este aici și fratele Roy Borders. El este managerul acestor întâlniri. Aș vrea să vă anunț că fratele Jackson din Sturgis, Michigan, care obișnuia să fie cu noi, s-a dus în dimineața aceasta cu Domnul. Nimeni nu știe cum s-a dus sau ce s-a întâmplat cu el, dar a fost găsit mort. Nu am auzit încă toate detaliile în privința aceasta, dar îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru că fratele Jackson a fost un creștin. Eu nu l-am mai văzut de câțiva ani, dar el a stat printre noi și este unul dintre noi. Dumnezeu să-i odihnească sufletul deosebit. Noi credem că a fost timpul lui ca să plece acasă, deși Domnul nu ne-a avertizat nici pe noi, nici pe el, cu privire la aceasta, ci s-a dus pur și simplu.

Am vrut să-i sun soția de îndată ce am aflat și să-i împărtășim durerea. Doresc să-l mulțumim cu toții lui Dumnezeu pentru viața fratelui nostru și pentru ceea ce a însemnat el pentru noi, aici, pe pământ, și în special pentru cei din adunarea aceasta.

Am anunțat că în seara aceasta vom avea rugăciune pentru bolnavi, așa că voi vorbi mai mult pentru cei bolnavi. Acum vom intra însă direct în Cuvânt pentru că este cald și sufocant. În dimineața aceasta doresc să citesc două porțiuni mai lungi din Scriptură, ca să am un fundament pentru ceea ce doresc să vă spun.

Aș vrea ca cei care înregistrează banda, fratele Sothmann și ceilalți, să-mi permită s-o mai ascult încă o dată înainte de a fi dată la oameni.

Acum voi citi din **Filipeni 2.1-8** și din **2Corinteni 3.6-18**, apoi voi citi și din **2Corinteni 4.1-3**.

Mai întâi de toate, haideți însă să ne rugăm.

Doamne Isuse, Cuvântul Tău este Adevărul. Noi vedem scrisul de mână de pe perete în vremurile acestea tulburi în care trăim, și când o națiune se ridică împotriva alteia, epidemiile umplu pământul, în multe regiuni au loc cutremure, iar

inimile oamenilor tremură de frică. Toate acestea se întâmplă pe plan firesc, pentru ca lumea să vadă aceasta, dar există și un plan duhovnicesc, iar noi vedem aceste lucruri mărețe despre care vreau să vă vorbesc astăzi.

Binecuvântează Cuvântul din inima noastră. Noi știm că nu există nici un om în ceruri sau pe pământ, care să fie vrednic să ia Cartea, să-i rupă Pечеțile și să se uite în ea. Dar Mielul înjunghiat a venit și a luat Cartea pentru că El a fost vrednic și în stare s-o deschidă. Oh, Mielule al lui Dumnezeu, deschide Cuvântul pentru inimile noastre, fiindcă suntem slujitorii Tăi. Iartă-ne păcatele, Doamne, și îndepărtează orice lucru care ar împiedica Cuvântul să meargă înainte cu mare putere, sau care ar putea să ne influențeze viețile încât să nu avem acces deplin la toate binecuvântările promise pentru noi prin Cuvântul Tău. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Filipeni 2.1-8:

„Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare,

faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.

Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.

Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.

Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus:

El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,

ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.

La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

Să mergem acum în **2Corinteni 3.6-18**, după care vom citi câteva versete și din capitolul 4:

„...care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.

Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă, încât fiii lui Israel nu puteau să-și pironască ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare,

cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului?

Dacă slujba aducătoare de osândă a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire?

Și, în privința aceasta, ce a fost slăvit nici n-a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult.

În adevăr, dacă ce era trecător era cu slavă, cu cât mai mult va rămâne în slavă ce este netrecător!

Fiindcă avem, dar, o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală

și nu facem ca Moise, care își puna o maramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și piaronească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător.

Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos.

Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor.

Dar, ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată.

Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

Și 2Corinteni 4.1-3:

„De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am

căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.

Ca unii care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

Și, dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării.”

Fie ca Domnul să-Și adauge binecuvântările la citirea Cuvântului Său.

Eu am credința că Domnul îmi va descoperi Cuvântul pentru subiectul din dimineața aceasta, și că cei care vor asculta aceste benzi vor avea o înțelegere duhovnicească asupra a ceea ce încearcă Dumnezeu să spună Bisericii fără să folosească însă cuvinte explicite. Înțelegeți? Uneori noi trebuie să spunem lucrurile în așa fel încât să se împutineze audiența, să-i facă pe unii să plece, iar pe alții să-și pună întrebări. Dar acest lucru este făcut intenționat; trebuie să se facă așa.

Poate unii se întreabă: „Vrei să spui că Dumnezeu face așa ceva intenționat?” Da. El a făcut aceasta și o va face în continuare.

Astfel, într-o zi, când avea în jurul Lui mii de oameni, El a spus: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.” (Ioan 6.53).

Cum credeți că ar fi gândit un medic, o asistentă medicală sau orice intelectual fin despre un om cu o slujbă ca a Lui? Ei ar fi spus, desigur: „Să mănânci carne? Acesta este canibalism! Să bei sânge uman? El este un vampir! Acest om vrea ca noi să fim canibali și vampiri!” Vedeți? Toată audiența a plecat de lângă El.

Cu El era și o asociație formată din șaptezeci de predicatori aleși, iar El S-a întors spre ei și le-a zis: „Ce ați spune dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?... (Ioan 6.62). Isus nu a explicat acest lucru, El n-a explicat niciodată cum se va întâmpla aceasta. L-a explicat doar Pavel, mai târziu, dar El a spus simplu: „Ce ați spune dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?... Vedeți?

Fără îndoială că oamenii aceia au spus: „Un moment! Noi am luat masa cu El; am pescuit cu El; am dormit cu El; știm unde S-a născut și am văzut leagănul în care a fost legănat. Atunci cum poate spune așa ceva? Acesta este un lucru prea de tot.”

Și Biblia spune: „Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El.” (v. 66). Ei L-au părăsit, așa că a mai rămas cu doisprezece. El a ales doisprezece, iar unul dintre ei era un drac. Așa a spus El. Niciunul dintre ei nu a putut explica ceea ce a spus El. Cum Îi vor mânca trupul și Îi vor bea sângele? Cum S-a coborât El de sus când S-a născut aici pe pământ? Vedeți? Ei nu puteau înțelege aceasta.

Apoi s-a întors spre cei doisprezece și le-a zis: „Voi nu vreți să vă duceți?” (v. 67).

„Doamne”, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Știm sigur că Tu ai Cuvântul acestui ceas și suntem mulțumiți.” Vedeți? Ei nu puteau explica, dar credeau.

Tu nu poți explica credința. Este ceva ce crezi și este atât de solid încât nu poate fi înlocuit cu nimic altceva.

În concluzie, ei au știut Cuvântul scris pentru epoca în care trăiau, epoca mesianică, iar El Se potrivea perfect cu acel Cuvânt. Cum puteau să meargă înapoi în acele biserici reci și formale din care ieșiseră? Nu este de mirare că au spus: „...la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.” Ei n-au putut explica, dar au

crezut. Vedeți? Isus a spus acel lucru ca să plivească mulțimea de buruieni și să-și adune împreună grupul. Din toți acei oameni care L-au urmat, numai unsprezece au înțeles cu adevărat cine era El. Numai aceia au știut că El era Dumnezeu și numai Dumnezeu.

Subiectul meu din dimineața aceasta este să-L descopăr pe acel Dumnezeu. În fiecare epocă, Dumnezeu S-a ascuns în spatele unei perdele, dar a fost tot timpul Dumnezeu. El S-a ascuns de lume și S-a descoperit celor aleși, ca de exemplu, ucenicilor. Acela a fost Dumnezeu care a vorbit prin Hristos.

În natura omului a fost întotdeauna dorința de a-L întâlni pe Dumnezeu în mod fizic. El a vrut întotdeauna să-L întâlnească, de aceea a făcut creaturi care credea că arată ca El. Indienii se închinau la soare, iar în Africa găsim idoli cu chip de animal și așa mai departe. În Alaska s-au găsit stâlpi de închinare și alte forme în care ei credeau că se afla Dumnezeu, iar Pavel le-a spus atenienilor că a descoperit în cetatea lor un altar pe care scria: „*Unui Dumnezeu necunoscut!*” Ei știau de existența Lui, dar nu Îl cunoșteau.

Noi vedem că și Iov a știut că există un Dumnezeu. Orice om care este sănătos mintal știe că trebuie să existe Ceva, iar Iov a dorit să vorbească cu El.

Aș vrea să observați felul în care a ales Dumnezeu să Îi vorbească lui Iov. El a coborât învelit într-un vârtej de vânt. Credeți că Dumnezeu poate să vină și acum într-un vârtej de vânt ca să-L vedeți? (Adunarea spune: „Amin!”).

Aici sunt câteva persoane care au fost cu noi atunci când El a venit într-un vârtej de vânt. Atunci când El a spus: „la această piatră, arunc-o în sus și spune: „Așa vorbește Domnul: tu vei vedea imediat ceva!” erau de față fratele Banks și ceilalți. Eu am luat piatra de jos, am aruncat-o în sus, iar când a ajuns jos s-a stârnit un vârtej de vânt care a început să atragă obiecte.

Tu trebuie să faci mai întâi ceva ca să determini să urmeze altceva. Isus a luat o bucată de pâine și a rupt-o, apoi a împărțit-o. El a luat apă și a pus-o într-un urcior. Elisei a luat sare și a pus-o într-o oală; a luat un băț și l-a aruncat în apă. Este ceva ce simbolizează altceva. Eu am luat acea piatră, am aruncat-o în sus, iar când a venit jos a început un vârtej de vânt. În ziua următoare a venit cu noi un predicator, iar el s-a apropiat de mine și m-a întrebat: „Frate Branham, Domnul dă vedenii și aici?”

„Da,” am răspuns, „dar eu vin de obicei aici ca să mă odihnesc.” Chiar atunci a venit o vedenie. A fost prezent fratele Borders, care cred că este afară acum, și încă opt sau zece frați. Și fratele Banks a privit acel eveniment care a avut loc în munți, la vreo jumătate de milă depărtare de locul în care au venit cei șapte îngeri în legătură cu cele șapte Peceți. Vedeți? La o depărtare de numai o jumătate de milă.

A doua zi după acest eveniment, eu i-am spus acelui frate: „Problema ta este că ai o alergie la ochi. Medicii încearcă s-o oprească de doi ani, dar nu au reușit. Ei au spus că această boală îți va mânca ochii, dar nu te îngrijora pentru că Domnul Isus ți-a onorat credința.” Când a auzit acele cuvinte, el a scăpat arma din mână, dar eu am continuat și i-am spus ce era în neregulă cu mama lui. La final el a zis: „Acesta este adevărul.”

Cred că îl cunoașteți pe fratele Roy Robinson din biserica de aici. Eu știam că el este un veteran de război și pentru că știam ce va urma, i-am zis: „Frate Robinson, fii atent și urmărește să vezi că se va întâmpla ceva.” După ce i-am spus acele cuvinte, m-am întors la locul de unde venisem și dintr-o dată a pornit un vârtej de vânt care venea de sus prin acel canion, și a fost atât de puternic încât a rupt cam opt sau zece inci (douăzeci sau douăzeci și cinci de centimetri) din stâncile de pe vârful muntelui, aruncându-le la o depărtare de două sute de metri. Apoi s-a auzit de trei ori un sunet ca o bătaie din palme, iar din mijlocul acelui sunet s-a auzit un Glas. Vedeți?

Toți frații stăteau acolo, iar fratele Banks, care este prezent aici, a venit și m-a

Întrebat: „Aceasta este ceea ce mi-ai spus ieri?”

„Da, domnule,” am răspuns eu. „Aceasta este.”

„Ce a spus Glasul acela?” a continuat el.

„Aceasta a fost numai pentru mine, ca să nu se alarmeze oamenii.”

Vârtejul acela s-a îndepărtat de noi și a pornit spre nord, iar câteva zile mai târziu a ajuns în ocean. Voi ați văzut ce s-a întâmplat la Fairbanks. Acela a fost un semn al judecății. Acest lucru i-ar face pe oameni să intre în panică. Așa trebuia să se întâmple. Trebuia să se întâmple. Lucrurile care trebuie să se întâmple se întâmplă oricum; se întâmplă în ciuda a orice se ridică împotriva.

Moise a vrut să-L vadă odată pe Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a spus să se urce pe stâncă. El s-a suit pe stâncă și de acolo L-a văzut pe Dumnezeu trecând pe lângă el, iar spatele Lui arăta ca spatele unui bărbat.

Cred că ați văzut cu toții fotografia în care stăteam lângă aceeași stâncă, iar acolo era aceeași Lumină, Îngerul Domnului, care a stat chiar în locul de unde a venit sunetul acela de bătaie din palme.

Aș vrea să observați că IaHVeH al Vechiului Testament este Isus al Noului Testament. Vedeți? El este Același Dumnezeu, doar sub o altă înfățișare.

Nu demult, un predicator baptist din Tucson mi-a zis: „Cum poți spune că Isus și Dumnezeu este aceeași Persoană?”

„Ei bine, este foarte simplu dacă îți pui propria gândire deoparte și gândești în termenii Bibliei. Ei sunt aceeași Ființă. Dumnezeu este Duh, iar Isus este trupul în care S-a învelit El.” Înțelegeți? Eu am continuat: „Este ca la mine acasă. Pentru soția mea sunt soțul ei; pentru fiica mea, Rebeca, sunt tată, iar pentru nepotul meu, Paul, sunt bunic. Deci, sunt soț, tată și bunic. Soția mea nu poate să-mi spună nici tată, nici bunic, deoarece pentru ea sunt numai soț; pentru fiica mea nu sunt nici soț, nici bunic, ci sunt tată, deoarece ea este fiica mea. Vedeți? Cu toate acestea, toate aceste trei titluri sau atribute sunt ale aceleași persoane. Înțelegeți? Așa este și cu Dumnezeu: Tată, Fiu și Duh Sfânt sunt numai niște titluri parțiale.” Dumnezeu este același Dumnezeu.

Dumnezeu nu Se schimbă pe Sine însuși, ci Își schimbă numai înfățișarea. Astfel, în Filipeni 2.6 scrie: *„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu.”*

Ieri am căutat cuvântul „trup” în limba greacă și am găsit că este „en morphe.” Se scrie „en morphe.” Poate nu îl pronunț corect, de aceea am spus cum se scrie pentru ca oamenii care vor asculta aceste benzi, și mai ales cei învățați, să înțeleagă ce am spus. „En morphe,” arată că El poate să-și schimbe înfățișarea. Așa a venit jos. Cuvântul grec „en morphe” înseamnă „ceva ce nu se poate vedea dar totuși este acolo, apoi când își schimbă înfățișarea poate fi văzut.” Înțelegeți?

Este ca întâmplarea cu Elisei la Dotan. Slujitorul lui Elisei nu a putut vedea toți acei îngeri care erau în jurul lor, dar Dumnezeu l-a schimbat ca să-i poată vedea. El nu a schimbat îngerii, ci a schimbat vederea slujitorului. Astfel, el a văzut muntele plin de îngeri și care de foc care stăteau în jurul profetului Său. Lucrurile acelea erau deja acolo, așa că a schimbat doar vederea aceluși om ca să le poată vedea.

Ceea ce încerc să vă spun este că Dumnezeu a fost întotdeauna aici. Singurul lucru pe care L-a făcut când a devenit Om, a fost să-și schimbe masca. Înțelegeți? Prin acest „en morphe” El Și-a schimbat masca pentru actul următor.

Este la fel ca într-o piesă de teatru. Azi dimineață am vorbit despre Shakespeare. El a trăit cu mult timp în urmă, iar când a scris piese de teatru pentru regele James al Angliei, chiar dacă el nu credea în vrăjitoare, regele credea, așa că a trebuit să introducă în piesă vrăjitoare. Înțelegeți? Și ca să poată face aceasta, actorul a trebuit să-și schimbe masca și caracterele.

Acum câteva săptămâni, la încheierea anului școlar copiii de la școala lui Becky, au jucat într-o piesă de teatru. Acolo a fost cineva care a trebuit să joace trei sau patru roluri, iar ca să poată face aceasta, a trebuit să-și schimbe masca. Astfel, el venea în scenă, o dată cu un caracter, iar mai târziu cu un alt caracter, dar în tot acel timp era aceeași persoană.

Așa este și Dumnezeu. El Și-a schimbat înfățișarea și din Stâlpul de Foc a venit într-un chip de Om, apoi S-a întors din nou în Duh ca să poată locui în om. Dumnezeu S-a manifestat într-un chip de om, ceea ce a fost cu adevărat. Isus Hristos a fost Dumnezeu prezentat într-un OM. Stâlpul de Foc a fost ca o învelitoare care L-a ascuns pe Dumnezeu de poporul Israel, în pustie. Moise a văzut forma trupului Său, dar El era ascuns tot timpul în spatele aceluia Stâlp de Foc, care era Cuvântul venit de la Dumnezeu.

Noi am văzut că de la Rusalii încoace, Dumnezeu nu Se mai manifestă în om, ci Se manifestă prin om. Înțelegeți? Atunci El S-a manifestat în Omul Isus, dar acum Se manifestă printr-un om pe care l-a ales pentru acest scop. Dumnezeu Și-a schimbat înfățișarea din forma de Dumnezeu, în forma unui OM.

Ca Fiu, El S-a descoperit cu trei nume diferite: Fiul omului, Fiul lui David și Fiul lui Dumnezeu, fiind vorba de trei lucrări diferite.

Astfel, El a venit mai întâi ca Fiu al omului, pentru că a fost un Profet. Astfel, leHoVaH însuși îl numește pe Ezechiel și pe ceilalți profeți: „fiul omului.” Când a fost pe pământ, Isus nu S-a referit niciodată la Sine însuși ca Fiu al lui Dumnezeu, ci întotdeauna a spus că este Fiul omului, pentru că Scriptura nu poate fi

desființată.

Nu se poate scoate nimic din Scriptură, și fiecare Cuvânt al ei trebuie să fie adevărat. Eu așa cred. De fapt, așa trebuie să fie și aceasta nu pentru că așa cred eu, ci pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă observați, chiar din prima carte a Bibliei, din Geneza, vedem că toate bolile, necazurile și tot răul care a venit peste omenire, s-a datorat faptului că o persoană s-a îndoit de un singur Cuvânt. Acest lucru s-a întâmplat la începutul Bibliei, iar la sfârșitul ei, în Apocalipsa 22, Dumnezeu spune același lucru: „*Cine va adăuga sau va scoate un singur Cuvânt din această Carte...*” Vedeți? Trebuie luat Cuvânt cu Cuvânt, așa cum este scris.

Întotdeauna cineva este nemulțumit de mine pentru că mă leg de femeile cu părul scurt. Pe mine nu mă interesează cât de sfântă este o femeie sau cât de multe știe, cât timp face acest lucru este greșită. Pe mine nu mă interesează ce face ea, cât de frumos cântă, cât de bine știe să predice, ce poate să facă sau ce fel de viață trăiește, dacă poartă pantaloni scurți și acel fel de haine, este greșită pentru că încalcă Cuvântul. Înțelegeți? Trebuie respectat fiecare Cuvânt. Nu o propoziție, ci fiecare Cuvânt. Biblia nu permite nici o interpretare personală, ci trebuie crezută Cuvânt cu Cuvânt, așa cum a fost scrisă. Așa trebuie s-o credem noi.

Și nu numai s-o credem, ci s-o și trăim. Dacă nu o trăim, nici nu o credem, ci doar spunem că o credem. În legătură cu ceea ce am spus mai devreme, ucenicii nu au putut explica cuvintele lui Isus, dar au crezut oricum. Ei au avut această mărturie și au trăit-o, așa că atunci când toți ceilalți s-au îndepărtat, ei au rămas pe poziție. Ei au crezut și așa procedăm și noi. Așa trebuie să procedați și voi. Nu contează ce face toată lumea, noi credem și acționăm ca atare. Dar dacă nu aliniezi faptele, dovedești că nu crezi!

Când a venit, El a trebuit să vină ca Fiu al omului pentru că așa spune Scriptura: „*Dumnezeu vă va ridica un profet...*” În acea lucrare, El nu putea să Se numească

Fiul lui Dumnezeu, fiindcă nu era timpul pentru așa ceva. El a fost Fiul omului, profețind și descoperind toate lucrurile ascunse ale oamenilor. El a adus o dovadă pentru ceea ce era; a dovedit că pe pământ era ca Fiu al omului.

Priviți la femeia aceea siro-feniciană care a alergat la El și I-a zis: „Fiul lui David, ai milă de mine!” El nici măcar nu și-a ridicat privirea spre ea. Femeia aceea nu avea dreptul să-L numească „Fiul lui David,” pentru că ea era dintre neamuri.

Nici fiica mea nu poate să mă numească soț, așa cum soția mea nu mă poate numi tată. Cu toate acestea, una este fiica mea, iar soția mea este și fiica mea în Evanghelie. Cu toate acestea, ea nu are dreptul să mă numească tată sau părinte. Înțelegeți?

Cum am spus, femeia aceea dintre neamuri nu avea nici un drept la El ca „Fiu al lui David,” dar orbul Bartimeu avea acest drept, deoarece el era iudeu.

Tu trebuie să știi aceste cuvinte și lucruri. Priviți la cazul lui Hattie Wright, care este în legătură cu tragerea a treia. În toată acea situație, femeia aceea a spus niște cuvinte potrivite. Vedeți? Tu trebuie să îi spui lui Dumnezeu acele cuvinte potrivite, acele lucruri potrivite.

Fiți atenți! El a venit mai întâi ca Profet, ca Fiu al omului, iar ei L-au crucificat. Ai Săi au fost cei care L-au crucificat.

Apoi, după revărsarea Duhului Sfânt, El a fost Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu este Duh, iar El este Duhul Sfânt, Fiul lui Dumnezeu. Așa S-a descoperit El prin epocile Bisericii: ca Fiu al lui Dumnezeu.

În Împărăția de o mie de ani, El va fi Fiul lui David, care va sta pe tronul Tatălui Său, David. El va fi Fiul lui David.

Să țineți minte că în epoca Bisericii Laodicea, El a fost scos afară. În Luca, El a spus că Se va descoperi din nou ca Fiu al omului, Profetul, pentru a împlini restul Scripturii. Vedeți? Scripturile se îmbină perfect împreună. Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David. Ce se întâmplă? El este tot timpul Același Dumnezeu care Și-a schimbat numai masca, învelitoarea, en morphe. Este o mare dramă, iar El este Actorul.

El a venit ca Fiu al omului, Profetul. Categorie. Până și femeia aceea micuță, care avea atât de multe păcate, L-a recunoscut, așa că l-a zis: „*Noi știm că vine Mesia, care este Hristosul, iar când va veni, El va face aceste lucruri.*” Vedeți? Ea L-a recunoscut pentru că era o sămânță aleasă mai dinainte.

Ceialți nu au putut recunoaște acest lucru pentru că nu aveau cu ce să recunoască; ei au fost de la început păcătoși.

El își schimbă masca în funcție de rolul pe care îl are. Astfel, a venit ca Fiu al omului.

Noi am văzut că oamenii din epoca reformelor, de la Luther, Wesley încoace, s-au încurcat atât de tare, ca israeliții, încât atunci când a apărut El, în zilele din urmă, ca Duh Sfânt în timpul mișcării pentecostale, L-au respins. Ei au făcut la fel ca Israelul.

Ce face El acum? Se întoarce ca Fiu al omului, iar după aceea ca Fiu al lui David. Vedeți cât suntem de aproape? Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. În zilele din urmă, El Se descoperă ca Fiu al omului, așa cum scrie în Maleahi 4 și în toate celelalte profeții care sunt în legătură cu ceasul acesta. După toate acestea El nu Se mai ocupă de biserică. Ei L-au scos afară, iar acum stă și bate la ușă. Acolo înăuntru mai este sămânță aleasă mai dinainte, așa că El trebuie să ajungă la ei.

Dumnezeu S-a turnat pe Sine în om. În Ioel 2.28 El spune: „*După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură.*” Dacă observați, acolo este un cuvânt grecesc.

Voi trebuie să fiți atenți la cuvinte, pentru că în limba engleză unele cuvinte au semnificație dublă. Așa este cu cuvântul „Dumnezeu.” În Geneza 1 scrie că Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Deci, în Biblie scrie: „*La început Elohim...*” În limba engleză „Elohim” înseamnă „Dumnezeu,” dar de fapt nu este Elohim. După definiția cuvântului „dumnezeu,” orice poate fi un dumnezeu. Astfel, tu poți face un idol să fie dumnezeu; poți face din acel pian un dumnezeu; și poți face din orice lucru un dumnezeu.

Nu la fel se întâmplă însă cu cuvântul „Elohim”, care înseamnă „Cel ce există prin Sine însuși.” Vedeți? Pianul nu poate să existe prin sine însuși, și nimic altceva nu poate să existe prin sine însuși sau de la sine. Ca atare, cuvântul „Elohim” înseamnă „El, Cel care există dintotdeauna,” în timp ce cuvântul „Dumnezeu” poate să însemne orice. Vedeți acum diferența? (Adunarea spune: „Amin.”).

Când spune că El S-a turnat pe Sine, sau S-a golit, ne gândim că El a „vomat”, pentru că în limba engleză cuvântul „a se goli” sau „a Se turna din El” înseamnă că din El a ieșit ceva care a fost diferit de El.. Dar **în limba greacă, cuvântul „kenos”** nu înseamnă „a vomita” sau ceva de genul acesta, ca de exemplu „să își piardă o mână, un ochi sau să iasă din El o altă persoană,” ci **înseamnă că S-a turnat pe Sine însuși (Amin), într-o altă mască, într-o altă formă. Din El nu a ieșit o altă persoană numită Duhul Sfânt, ci a fost El însuși.** Înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin.”). El însuși S-a turnat pe Sine în oameni: „Hristos în tine!” Ce minunat și frumos este să te gândești că Dumnezeu S-a turnat pe Sine în ființa umană, în credincios. „Să Se toarne” a fost o parte din drama Lui.

Toată plinătatea, tot trupul Său duhovnicesc a fost în această Persoană, Isus Hristos. El a fost Dumnezeu și numai Dumnezeu. Nu o a treia, a doua sau prima persoană, ci Persoana, Dumnezeu învelit în trup de carne.

1Timotei 3.16: „...fără îndoială, mare este taina evlaviei... Dumnezeu, ELOHIM...,” cu litere mari în Biblie. Priviți cu toții! În original scrie: „Elohim”: „La început Elohim...” Vedeți? Fără îndoială, mare este taina lui Elohim, pentru că Elohim a fost arătat în trup de carne și noi L-am putut pipăi.” Elohim învelit în carne umană! Marele IaHVeH care umple cerurile, timpul și spațiul, a fost arătat în trup uman, așa că noi L-am putut pipăi pe Elohim. „La început, Elohim... Și Elohim S-a făcut trup și a locuit printre noi...”

Ce se întâmplă? Acesta este felul Lui de a fi, partea Lui din dramă. Acesta este felul în care trebuie să-Și joace El rolul, felul Lui de a ni Se descoperi. Noi suntem muritori, iar El știe aceasta; noi înțelegem și cunoaștem lucrurile numai din punctul nostru de vedere, ca muritori. Noi înțelegem numai în funcție de ceea ce ne permit simțurile noastre, iar restul trebuie să credem prin credință. Noi trebuie să spunem că există un Dumnezeu, fie că Îl vedem sau nu, noi credem oricum. Vedeți? Fie că este așa sau nu, noi credem pentru că așa a spus Dumnezeu.

Avraam nu a putut vedea acel fiu, nu a avut nici un semn că Sara era însărcinată, că a avut din nou menstruație sau așa ceva, dar cu toate acestea așa a spus Dumnezeu. Toate speranțele erau pierdute, pântecul ei era mort, viața din el era dusă și firul lui de viață se uscaser, dar cu toate acestea, „El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.” (Romani 4.20-21). Așa trebuie să credem și noi acel Cuvânt astăzi. Cum va fi? Nu știu, dar Dumnezeu a spus că așa va fi și aceasta este de-ajuns.

Cine este această mare Persoană nevăzută? Cine este Cel pe care L-a văzut Avraam în vedenii? Chiar la sfârșit, înainte de venirea fiului promis, El S-a arătat în trup. La sfârșitul timpului, Dumnezeu însuși a venit la Avraam în chipul unui Bărbat. Manifestat. El L-a văzut odată într-o Lumină mică, L-a văzut în vedenii, l-a auzit Glasul și a avut descoperiri mari. Dar înainte de venirea fiului făgăduit, L-a văzut în chipul unui Om, a vorbit cu El și l-a dat să mănânce turte și carne, și să

bea lapte. Vedeți? Dumnezeu însuși învelit în trup de carne.

Aceasta este o parte a felului Său de a fi. În felul acesta ni S-a descoperit El nouă: Cuvântul veșnic, Dumnezeu, IeHoVaH în trup de carne. Ca în Ioan 1.1,14: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu...*” „*La început era Elohim, și Cuvântul era cu Elohim, și Cuvântul era Elohim... Și Cuvântul S-a făcut trup.*” Vedeți? Este același lucru, dar desfăcut.

Ca și atributele care se află în Dumnezeu. Un atribut este un gând al tău. La început, Cel veșnic nici măcar nu era Dumnezeu. El nu era încă Dumnezeu, ci era Cel veșnic. Dumnezeu este o ființă sau un obiect de închinare. La început, El nu era Dumnezeu, ci era Elohim, Cel veșnic. Dar în El era gândul că dorea să Se materializeze. Și ce a făcut El? A vorbit Cuvântul și Cuvântul S-a materializat. Acesta este întregul tablou de la Geneza la Apocalipsa. Nu este nimic greșit. Este Elohim materializat ca să poată fi pipăit și simțit. În timpul Împărăției de o mie de ani, Elohim va sta pe tron cu toți aleșii în jurul Său, cu cei care au fost aleși înainte de întemeierea lumii.

Este ca în cazul unui om care construiește clopote. Fiecare clopot trebuie să sune diferit de celelalte. Este același material, dar unul are mai mult sau mai puțin fier, oțel, sau cupru, ca să-l facă să sune în felul dorit de meșter.

La fel a făcut și Dumnezeu. El a îmbinat aceasta cu aceea, pe aceea cu cealaltă, până când a obținut exact ce Și-a dorit. Așa a venit El jos. De la profeți încoace, Dumnezeu S-a descoperit într-un Stâlp de Foc, apoi în Fiul lui Dumnezeu care era Dumnezeu. Este același Dumnezeu venind din desăvârșire în desăvârșire și din slavă în slavă; și la fel se întâmplă și cu Biserica.

Observați că de la profeți încoace, El S-a descoperit pe Sine în același fel în toate epocile. De fapt ei nu erau profeți, ci erau dumnezei. El a spus aceasta, pentru că ei vorbeau Cuvântul lui Dumnezeu. Ei au fost trupul în care S-a învelit Dumnezeu; ei fost dumnezei. Isus însuși a spus: „... *pentru care din aceste lucrări aruncați cu*

pietre în Mine?"

„Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: sunteți dumnezei”? (Ioan 10.32,34).
Vedeți?

Deci era Dumnezeu într-un om numit profet. Înțelegeți? Cuvântul Domnului a venit la acest om, dar el nu era profetul, ci doar învelitoarea. Cuvântul era Dumnezeu, dar cuvântul omului nu se comportă așa. Înțelegeți ce spun? El nu se poate comporta în felul acesta. Potențial el a fost Dumnezeu; El a fost Cuvântul lui Dumnezeu într-un chip uman numit „om.”

Observați vă rog, că El nu Și-a schimbat niciodată natura, ci numai învelitoarea. În Evrei 13.8 scrie: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Așadar, El nu Și-a schimbat natura atunci când a venit, ci este întotdeauna, în toate epocile, Același Profet, același lucru: Cuvântul, Cuvântul și Cuvântul. Înțelegeți? El nu Își poate schimba natura, dar Își poate schimba înfățișarea. Evrei 13.8 spune: *„El este Același ieri, azi și în veci,”* deci Își schimbă numai masca, învelitoarea.

Este ca în cazul meu. În clipa în care se naște copilul meu, eu devin tată, iar când se naște nepotul meu, sunt bunic. Vedeți? Eu nu mă schimb, sunt același. Înțelegeți? La fel este și cu Dumnezeu: El Își schimbă numai învelitoarea.

Fiți atenți! Înfațișarea omului se schimbă de la tânăr, la un om de vârstă mijlocie și apoi la unul bătrân. Dar se schimbă numai înfațișarea. Tu nu poți spune despre un tânăr de șaisprezece ani că este bunic, pentru că nu poate fi bunic. Pentru aceasta este nevoie să i se schimbe înfațișarea, iar aceasta se întâmplă în câțiva ani. Înțelegeți ce spun?

El este tot timpul aceeași Ființă; este în permanență Dumnezeu și Se descoperă în felul acesta pe Sine însuși poporului Său. Observați că El S-a descoperit poporului Său în Stâlpul de Foc; apoi S-a descoperit poporului Său în zilele lui Isus și S-a

descoperit în perioada Duhului Sfânt ca Fiul lui Dumnezeu. El Se descoperă întotdeauna poporului Său în această manieră, ca să fie cunoscut de oameni. Observați că El este învelit după ceva, dar întotdeauna are aceeași natură.

Dumnezeu S-a învelit în Isus ca să facă lucrarea de răscumpărare la cruce. Dumnezeu nu putea muri ca Duh. El este veșnic. De aceea a trebuit să poarte o mască și să joace rolul în care a fost lovit de moarte. El a murit, dar nu putea să facă aceasta ca Dumnezeu. Înțelegeți? Pentru aceasta, a trebuit să Se învelească în trup omenesc, ca Fiu al omului pe pământ. Vedeți? El trebuia să vină în chipul unui Fiu, iar când S-a întors la Rusalii, a fost din nou Fiul lui Dumnezeu. Înțelegeți ce vreau să spun? Ați prins ideea?

El a trebuit să vină în trup omenesc, iar nașterea Lui trebuia să aibă loc fără dorință sexuală. Aceasta dovedește din nou ceea ce s-a spus despre sămânța șarpelui, care a venit prin dorință sexuală. Vedeți? Nu a fost vorba de mere, ci de sex. Așa este. Așa trebuia să fie. Uitați-vă la acești profeți; El trebuia să fie mai mult decât un profet. Înțelegeți? Ca să poată face aceasta, El a trebuit să vină prin nașterea din fecioară și astfel a ridicat blestemul și a adus remediul. Înțelegeți ce vreau să spun? Trebuia să fie vorba de sex, iar El a dovedit aceasta prin felul în care a venit. Astfel, El nu a venit prin dorință sexuală, ci prin nașterea din fecioară. El și-a schimbat masca de la IaHVeH la Isus, ca să-și ocupe locul de Răscumpărător în piesa de teatru în care joacă, și să fie Dumnezeu pe cruce.

Biblia spune că grecii au dorit să-L vadă. Voi m-ați auzit predicând din Ioan 12.20: „Domnilor, noi vrem să-L vedem pe Isus.”

Grecii erau oameni școliți și educați și l-au respectat mult pe Pavel când acesta le-a predicat de pe dealul Mars. Ei erau oameni măreți și conduceau lumea în știință și educație, dar se închinau și credeau în mitologie, având tot felul de cărți în legătură cu aceasta.

Ei au fost foarte impresionați când au auzit despre acest Om care putea să vindece

bolnavii și să vestească cu precizie ce avea să se întâmple. Și pentru că le-a fost stârnită curiozitatea, au venit să-L vadă. Acum aș vrea să fiți atenți ca să nu pierdeți aceasta din vedere. Ei au venit la Filip, care era din Betsaida, și i-au zis: *„Domnule, noi vrem să-L vedem pe Isus.”* Filip și un alt ucenic i-au dus la Isus ca să-L vadă. Observați care au fost primele cuvinte pe care le-a spus Isus când au venit ei să-L vadă. Ei veniseră să vadă Cine era El, dar nu puteau să-L vadă; au văzut doar un chip, pe când El Se afla în templul Său. Vedeți, Dumnezeu era în templul Său, învelit într-un trup de carne. Observați ce a spus El: *„Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.”* (Ioan 12.24). *„A venit vremea să fie proslăvit Fiul omului. El trebuie să plece de pe acest pământ și voi nu Îl puteți vedea până când nu va sosi ceasul.”* Vedeți?

De ce nu puteau să-L vadă ei pe Isus? Pentru că era ascuns. Dumnezeu era ascuns. Grecii voiau să-L vadă pe Dumnezeu, dar deși El era acolo, nu au putut să-L vadă din pricina învelitorii. La fel se întâmplă și astăzi. Ei nu pot să-L vadă din pricina acoperitoare de pe fața lor. Isus era ascuns pentru acei greci.

Acum fiți atenți! El le-a spus: *„...dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur.”* Ei nu înțelegeau cum de nu puteau să-L vadă. Veniseră să-L vadă pe Dumnezeu, dar au văzut doar un Om. Vedeți? Nu au putut să-L vadă pe Dumnezeu pentru că Dumnezeu era învelit. Țineți minte că Dumnezeu era învelit într-un Om. Ei puteau spune: *„Nimeni nu poate face aceste lucrări dacă nu este Dumnezeu cu el. Nici un om nu poate face aceasta, dar aici stă un Om prin care se manifestă lucrările lui Dumnezeu.”* Ei nu puteau înțelege că Dumnezeu era învelit.

El era învelit cum a fost dintotdeauna; era învelit într-un Om, în templul Său omenesc. Dumnezeu era într-un templu uman. Fiți foarte atenți! El este Același ieri, azi și în veci. Dumnezeu învelit într-o ființă umană și ascunzându-se de lume. Vedeți? Aici a fost Dumnezeu.

Grecii aceia au spus: *„Noi vrem să-L vedem,”* iar Isus a zis: *„...un grâu trebuie să cadă și să moară.”* Tu trebuie să mori față de toate ideile tale; trebuie să

lași deoparte toate gândurile tale.

La fel ca ucenicii. Ei nu puteau să explice cum trebuie să îi mănânce trupul și să-l bea sângele, dar muriseră față de acele lucruri. Ei erau morți pentru un principiu; erau morți pentru Hristos. Pentru ei nu a contat cât de biruit părea El, L-au crezut oricum. Vedeți? Ei au putut să vadă aceasta în acel Om care mânca, bea, pescuia, dormea, făcea toate lucrurile, vorbea cu ei, purta haine ca toți ceilalți și S-a născut aici pe pământ, dar cu toate acestea era Dumnezeu.

Grecii nu L-au putut vedea tocmai pentru că era ascuns față de ei într-o ființă umană. Și priviți ce le-a spus: „...*un grăunte trebuie să cadă.*”

Dumnezeu S-a învelit într-un chip omenesc și S-a ascuns pe Sine de ochii lor. Ei au văzut doar un om, dar cei aleși mai dinainte L-au văzut pe Dumnezeu. Unul a văzut un om, în timp ce celălalt L-a văzut pe Dumnezeu. Vedeți? Era Dumnezeu învelit într-o învelitoare omenească, așa că amândoi aveau dreptate, dar credința este aceea care vede lucrurile pe care nu le poate vedea ochiul. Tu crezi în ciuda a orice se vede. Dumnezeu învelit într-o ființă umană. El era în acea carne, iar acea carne era învelitoarea Lui. Dumnezeu a împrumutat acea învelitoare ca să Se poată manifesta vizibil.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a fost ascuns când a stat pe scaunul Lui de îndurare. În Vechiul Testament, Dumnezeu era în Templul Său. Oamenii veneau acolo și I se închinau în felul acela, dar să țineți minte că El era ascuns după o învelitoare. Ei știau că Dumnezeu este acolo, dar nu Îl vedeau. Apoi Stâlpul de Foc nu a mai apărut. Ați observat aceasta? După timpul când Dumnezeu S-a ascuns după acea învelitoare, Scriptura nu mai amintește nici măcar o dată apariția aceluia Stâlp de Foc, până când a venit din Isus Hristos. Dumnezeu a fost învelit.

Când a stat pe pământ, El a spus: „*Eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu.*”

Apoi, după moartea, îngroparea și învierea lui Isus, Pavel a întâlnit din nou Stâlpul de Foc pe drumul Damascului. Ce s-a întâmplat? El a ieșit din spatele învelitorii. Glorie lui Dumnezeu!

Înainte fusese în spatele acelei învelitori, iar acum era în spatele unei învelitori de piele. Înainte, El era în spatele pieilor de animal, care erau niște învelitori, dar când acea învelitoare a fost ruptă în ziua crucificării, a venit în scenă tronul îndurării.

Iudeii nu puteau înțelege cum era posibil ca Dumnezeu să aibă milă de niște oameni păcătoși și proști ca noi; ei nu puteau să-L vadă pe Cel ce împărțea harul, pentru că era ascuns. Înainte, El a stat înapoia scaunului de judecată, înapoia unor piei de animal care îl înveleau, iar dacă vreun om intra în spatele acelei învelitori, murea pe loc. Amin. Dacă puteți s-o primiți, noi vom avea imediat o lecție. Fiul unui preot a încercat să intre acolo și a murit. Atunci s-a spus: „Nu mergeți înapoia acelei învelitori!” De ce? Pentru că în vremea aceea nu era răscumpărare. Potențial, exista răscumpărare, dar nici un lucru potențial nu este încă real. Este numai potențial. În vremea aceea, păcatul era acoperit, dar nu desființat. „A desființa” înseamnă „a face ceva să nu mai existe.” Sângele iezilor și a mieilor nu putea face aceasta, iar IeHoVaH era în spatele unei învelitori, de aceea când un om a încercat să intre în spatele acelei învelitori, a căzut jos și a murit.

Dar de la răstignire încoace, învelitoarea a fost ruptă de sus până jos, pentru că Isus a fost acel Dumnezeu învelit. Când El a murit pe Calvar, Dumnezeu a trimis foc și trăsnete, rupând acea învelitoare de sus până jos, pentru ca scaunul îndurării să se arate pe deplin. Dar ei au fost prea orbi ca să vadă. Pavel spune undeva despre Moise: „...până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor.” (2Corinteni 3.15). Oh, frate și soră, aceasta a făcut Isus când a fost ruptă învelitoarea și L-a adus pe Dumnezeu în prim plan, atârând pe cruce. El era în văzul tuturor, dar ei nu L-au putut vedea.

Este posibil ca neamurile să fi făcut același lucru? Oh, Dumnezeule! Ei au avut epocile bisericilor, timpul Fiului lui Dumnezeu, dar când au intrat în scenă aceste denominațiuni pe care le avem de la Rusalii încoace, au împrumutat o învelitoare a

tradițiilor zicând: „Zilele minunilor au trecut.” Dumnezeu a dat la o parte această învelitoare și a adus acest lucru în prim plan, iar ei L-au crucificat din nou, la fel ca înainte.

Dumnezeu era în câmp deschis, la vederea tuturor, iar ei ar fi trebuit să-L vadă stând acolo. Cu toate acestea, El era prea obișnuit, era doar un Om simplu, așa că nu L-au putut vedea. În fața lor stătea un Om, așa că au zis: „De la ce școală vine individul acesta?” Țineți minte că Duhul L-a părăsit atunci când acea suliță l-a străpuns trupul, stâncile s-au despiciat și trăsnetul a intrat în Templu, înlăturând învelitoarea. Ce s-a întâmplat? Dumnezeul lor atârna pe Calvar, dar ei erau prea orbi ca să-L poată vedea.

Ei L-au adus în prim plan și totuși nu L-au văzut pentru că erau orbi. Dumnezeu învelit într-o ființă umană. Țineți minte că după aceea El S-a întors la Petru în închisoare, și apoi la Pavel, ca un Stâlp de Foc. Țineți minte aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”).

El trebuie să Se întoarcă din nou în zilele din urmă, și Stâlpul de Foc trebuie să Se manifeste din nou ca Fiu al omului, ca să arate Cuvântul, care este Lumina. Tradițiile voastre vor fi șterse și nimic nu va deranja acest lucru; el se va face în ciuda a orice, iar Dumnezeu rupe denotațiunile și tradițiile.

Prin ce Duh va face El acest lucru? La fel ca prima dată. Priviți ce a făcut în zilele lui Ilie și în zilele lui Ioan: *„...nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: „Avem pe Avraam ca tată!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”* (Luca 3.8). Vedeți? Să nu vă gândiți: „Pentru că aparțin aici sau dincolo...” Dumnezeu rupe învelitoarea ca să arate Cine este El. Urmăriți când este ruptă învelitoarea, fiindcă vom afla acest lucru.

În vechime, dacă un om trecea dincolo de acea învelitoare era un om mort, dar acum mori dacă nu treci dincolo de acea învelitoare. Amin. Dacă nu poți rupe acea perdea a tradiției și nu poți trece de peretele denotațiunii ca să Îl vezi pe

Dumnezeu în puterea Lui, înseamnă moarte. Înainte moartea însemna să intri după perdea, dar acum moartea înseamnă să nu intri după perdea. Acum tronul de îndurare se află în întregime în văzul tuturor, și poate fi văzut de toată lumea, iar învelitoarea este ruptă. Glorie lui Dumnezeu! Tot tronul de îndurare se află în prim plan, în văzul tuturor.

Faptul că Dumnezeu a putut să aibă milă de păcătoși ca noi, când S-a ascuns pe Sine însuși, a fost o taină. Acum este în fața tuturor, descoperit de Cuvântul Său, pentru că tot timpul este vorba de Cuvânt, care este Dumnezeu. Cuvântul este Cel care Îl deschide. Dacă iudeii ar fi cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu în ziua când a murit Isus, ar fi văzut tronul îndurării și Cine era El.

„Cine era Acela și de ce a fost ruptă acea învelitoare?” Țineți mine că însemna moarte să intri acolo. Nimeni nu putea să-L vadă. Moise L-a privit din spate și a văzut ceva ca spatele unui bărbat, iar aici este Același Bărbat. Ce s-a întâmplat? Dumnezeu a vrut să le arate tronul de îndurare; a vrut să le arate Cine era El, așa că perdeaua din Templu a fost ruptă de sus până jos de mâna lui Dumnezeu, arătându-L în prim plan. Isus atârna pe cruce, pe tronul îndurării. Dar ce s-a întâmplat? Oamenii au fost prea orbi ca să vadă aceasta.

Tradițiile lor se repetă din nou. Atunci cum este posibil să vină Cuvântul, în ziua de Rusalii, în forma „Fiului lui Dumnezeu”? Apoi au început să-L organizeze la Niceea, Roma. Primul lucru pe care l-au făcut a fost să se ducă la metodiști, bapțiști, prezbiterieni, pentecostali și așa mai departe. Până când omul știe pe ce stă este o tradiție organizată. Și glorie lui Dumnezeu, pentru că El a promis că va face aceasta în zilele din urmă, când Își va arăta Cuvântul în fața tuturor, deschis din nou înaintea noastră.

Dacă ar fi cunoscut Cuvântul, ei ar fi știut Cine era Isus. Dacă un om cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu, cunoaște și ceasul în care trăim și ce se întâmplă, dar ei refuză pur și simplu să asculte acest Cuvânt. Acele tradiții! Ce a făcut ca iudeii să vadă acel lucru? Se părea că ei puteau să vadă pentru că perdeaua era ruptă. Ea era ruptă cu un scop.

Pentru ce este trezirea de acum și cum poate să propășească? Nu contează câte imitații are, pentru că și atunci când a intrat Moise în scenă s-au găsit mulți care au făcut ca el. Dar IeHoVaH însuși a fost Cel care a luat învelitoarea de pe Dumnezeu ca să arate diferența dintre bine și rău. Cine are dreptate? Metodistii, baptiștii, prezbiterienii sau ceilalți? Cuvântul lui Dumnezeu are dreptate! *„Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4). Dumnezeu nu are nevoie de nici o interpretare, fiindcă El Își interpretează singur Cuvântul. El Îl manifestă și dă interpretarea, dezvelindu-Se pe Sine însuși. Oh, noi Îi vedem mâna măreață chiar în mijlocul nostru, spunându-ne și făcând toate aceste lucruri.

În seara aceasta, noi putem vedea mâna lui Dumnezeu, ceea ce face El și cum Se desfășoară. Vedeți? Oamenii spun: „Oh, dar acesta este un lucru fără sens! Este fanaticism! Este un lucru fără importanță, o prostie! Este Beelzebul, diavolul. Este ghicire.” Dar exact așa au spus și despre El.

Oh, biserică! Dacă această bandă va merge afară, puteți vedea voi, predicatorilor, unde vă aflați? Puteți vedea ceasul în care trăim? Dumnezeu Se arată pe Sine însuși stând la o parte. Priviți! El a luat acea perdea din Templu și a rupt-o în bucăți pentru ca ei să-L vadă pe Dumnezeu în prim plan, dar au fost prea orbi ca să-L vadă. Același lucru L-a făcut și astăzi, punându-Și în față Cuvântul și ceea ce a promis, așa că fiecare promisiune din Cuvânt stă în fața noastră în câmp deschis.

Știți ce face biserica dintre neamuri? Același lucru pe care l-a făcut și biserica iudaică, fiindcă sunt prea orbi ca să vadă. Aceasta este tot. Dacă stai departe de acel Loc, ești un om mort, de aceea trebuie să ajungi la acest lucru, să intri după perdea pentru că altfel nu îl vei obține. Dumnezeu a putut avea milă pentru ei, dar țineți minte că El a manifestat ceea ce se găsea înapoia acelei perdele: Cuvântul. Ce învelea acea perdea? Cuvântul. El se găsea în chivot. Ceea ce ascundea acea perdea era Cuvântul. Vedeți? Isus era acel Cuvânt, și El este acel Cuvânt, iar perdeaua trupului Său L-a ascuns.

Astăzi, perdeaua tradițiilor ascunde din nou Cuvântul spunând: „Nu este așa!” Dar

așa este! Dumnezeu mărturisește despre acest lucru țâșnind înaintea tuturor ca un soare, dar ei nu-L pot vedea. Dumnezeule, ai milă de noi! Ca tablou pentru acest lucru, Moise a venit din prezența lui Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru acea epocă. Fiți atenți! Noi suntem în Exod 19. Să nu scăpați aceasta din vedere. Moise a venit din prezența lui Dumnezeu în Exod 19.20-21. El se aflase în Cuvânt și Cuvântul S-a scris. El a avut Cuvântul pentru acea epocă și a stat în prezența lui Dumnezeu. Pentru fiecare epocă este dat un Cuvânt. Când s-a întors de pe munte, fața lui Moise a strălucit. Vedeți? Cuvântul era în el, gata să fie manifestat și prezentat oamenilor.

Dumnezeu a scris adevăratul Cuvânt și Acesta era cu Moise. Observați că a fost cu Moise și a fost gata să fie manifestat. Pentru ei, el a fost Cuvântul viu și ascuns, iar Moise a trebuit să-și ascundă fața cu o mahramă. De ce? Pentru că el a fost acel Cuvânt. Amin. Moise trebuia să se învelească înainte ca acel Cuvânt să ajungă să fie cunoscut. Amin.

Vedeți? Unde se află Cuvântul, El este învelit.

Moise a avut Cuvântul. Țineți minte că după ce Cuvântul a fost manifestat, Moise a fost din nou Moise. Înțelegeți? În timp ce Cuvântul era în el, gata să iasă afară, el a fost Dumnezeu. Ei bine, el nu mai era Moise. El a avut Cuvântul Domnului pentru acea epocă, și nu putea fi atins de nimic până când totul era terminat; Moise avea acel Cuvânt în el. Dar când a fost vestit, oamenii și-au întors capetele pentru că nu au putut înțelege. El a fost schimbat, a devenit un alt om, și a venit cu acel Cuvânt. Biblia spune că el își punea o învelitoare peste față, pentru că avea Cuvântul; el era Cuvântul pentru ei. (Exod 34.29-35).

Oh, frate, ceea ce voi spune poate fi luată ca o insultă. Pavel spune în 2Corinteni 3.13, că Moise a trebuit să-și acopere fața din pricina strălucirii slavei lui Dumnezeu, pentru ca oamenii să nu-și piaronească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător, pentru că era o slavă trecătoare și o Lege trecătoare. Moise nu știa că Legea trebuia să treacă, dar cu toate acestea slava lui Dumnezeu era atât de mare, încât oamenii au fost orbiți și a fost nevoie să-și pună o mahramă peste față.

Cât timp mai este? Oamenii sunt orbiți duhovnicește. Desigur. Slava aceea trebuia să treacă, dar aceasta nu va trece. Înțelegeți? Moise avea legile firii, condamnarea fără milă, fiindcă Legea te condamnă pur și simplu; nu avea iertare, ci îți spunea clar ce erai. Dar harul îți lasă o porțiță de scăpare.

Ce fel de față va fi atunci când Se va descoperi acel Cuvânt? El trebuie să fie acoperit. Fiți atenți! Duhul este învelit într-un templu uman. Atunci, a vorbit cuvinte naturale cu o învelitoare naturală.

În sensul acesta a vorbit și Pavel despre „Cuvântul -Duh”: *„...ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.”* (2Corinteni 3.6). Duhul ia litera și o manifestă. Dacă era Legea, trebuia să mergi și să spui: *„Să nu curvești. Să nu furi. Să nu minți. Să nu faci aceasta și cealaltă.”* Vedeți? Tu trebuia să privești la aceasta.

Duhul care vine pe baza Cuvântului făgăduit pentru această epocă, vine să manifeste prezența Dumnezeului celui viu și nu două table de piatră. Nu un gând mitic inventat de cineva, nici vreun truc de tip „Hundi”, ci făgăduința lui Dumnezeu descoperită și manifestată înaintea noastră. În spatele a ce fel de învelitoare va fi acest lucru?

În zilele lui Moise chiar și oamenii au spus că a fost un lucru îngrozitor când leHoVaH a venit jos în acest Stâlp de Foc și a început să scuture pământul, a aprins muntele și a făcut alte lucruri de felul acesta. Dacă cineva încerca să se apropie de acel munte, pierea. A fost atât de înfricoșător încât și Moise a spus: *„Sunt îngrozit și tremur.”* Dacă atunci El a cutremurat numai pământul, de data aceasta va cutremura cerurile și pământul.

Ce se întâmplă cu această slavă? Dacă atunci a fost învelit de o mahramă naturală, acum este învelit de o mahramă duhovnicească. Nu încercați să vă uitați la un lucru natural, ci pătrundeți în Duhul și vedeți unde vă aflați și în ce ceas trăiți.

Are aceasta vreun sens pentru voi? Peste oameni este o mahramă duhovnicească, așa că spun: „Eu sunt metodist și sunt la fel de bun ca oricare altul. Eu sunt baptist; eu sunt pentecostal.” Nu vezi că acel lucru este o perdea tradițională? Ea îl ascunde pe Dumnezeu de tine. Acestea sunt lucrurile care vă opresc să vă bucurați de întregul...

Voi spuneți: „Eu strig și sar în sus și-n jos,” dar El a spus: „Fiecare Cuvânt!” Eva a crezut fiecare Cuvânt în afară de unul singur. Vedeți? Este Cuvântul întreg al acestui ceas, făgăduința pentru acest ceas manifestată.

Fiți atenți în timp ce mergem mai departe. Avem aici o mulțime de lucruri de atins, fiindcă am încă vreo douăzeci de pagini de notițe, dar nu voi vorbi despre toate acestea, și mă voi grăbi.

Înainte ca să le poată vorbi oamenilor Cuvântul, El a fost învelit de o acoperitoare naturală. Dumnezeu trebuie să Se învelească pe Sine într-un trup omenesc, așa cum a promis. Înțelegeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”). Ca să le poată vorbi oamenilor, Dumnezeu a trebuit să Se învelească pe Sine într-un trup omenesc și să pună peste oameni o perdea duhovnicească, așa încât ei spun: „Sunt aceasta sau cealaltă!” Perdeaua tradițională este atunci când ei spun: „Zilele minunilor au trecut!”

Nu demult, când ne aflam la hotelul Ramada Inn unde am avut acea adunare, la fratele Green, a venit la mine un predicator baptist și mi-a spus:

„Frate Branham, eu am un singur lucru împotriva ta, iar acela este că încerci să-i faci pe oameni să creadă într-o epocă apostolică și să trăiască astăzi ca și cum ar fi în epoca apostolică. Dar epoca apostolică s-a încheiat odată cu moartea apostolilor.”

„Chiar așa?” l-am întrebat eu.

„Desigur.”

„Cine a fost vorbitorul reprezentant al epocii apostolice?”

„Cei doisprezece apostoli din odaia de sus,” a răspuns el.

„Atunci Pavel a fost lăsat pe dinafară. Vorbitorul a fost Petru, iar el a spus în ziua de Rusalii când toți au văzut ce s-a întâmplat și cum a lucrat Duhul Sfânt: *„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”* (Fapte 2.39). Deci, dacă El mai cheamă, înseamnă că aici este același lucru. Când a încetat epoca apostolică? Epoca apostolică se termină când Dumnezeu încetează să mai cheme.”

Acel frate nu a mai spus nimic, ci și-a luat pălăria și a plecat.

Numai Cuvântul poate să facă aceasta. Astfel, Isus i-a spus Satanei: *„Este scris!”* Vedeți? Așa este, *„Este scris!”*

Eu am mai zis: „Petru a spus că nu va înceta niciodată, pentru că această binecuvântare este pentru oricât de mulți ar chema Dumnezeu. Tu spui că s-a terminat. Când s-a întâmplat aceasta?”

„Nu am rănit pe nimeni, nu?” a întrebat el.

„Nu, domnule, nici un pic. Vorbește mai departe.”

În ordine. Vedeți?

Acum vorbim despre perdeaua naturală. Dumnezeu, Cuvântul, învelit într-un trup de carne. Adică cum? Dumnezeu a fost învelit în Moise. Înțelegeți? Dumnezeu a fost învelit în Moise, iar prezența lui Dumnezeu a fost în el. El s-a identificat atât de perfect cu acel Cuvânt, încât a trebuit să-și învelească fața. Moise era un profet legitimat care a deschis Cuvântul și le-a spus: „Să nu faceți aceasta și aceea!” Înțelegeți?

El S-a învelit pe Sine într-o ființă umană ca să-și aducă Cuvântul la acea generație, pentru că altfel Cuvântul i-ar fi orbit chiar și pe cei aleși. Vedeți? Cei care au fost prezenți nu au putut suporta să vadă acea desfășurare, iar în Exod 20.19 ni se spune că au zis: „*Vorbește-ne tu însuși și te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.*” Înțelegeți de ce Stâlpul de Foc nu-și face prea des apariția? Înțelegeți?

Și Dumnezeu a zis: „Așa voi face. Le voi ridica un profet.” Amin. „Le voi ridica unul.” Și a venit așa cum a făgăduit: „*Le voi ridica un profet și el va fi Cuvântul.*”

El i-a zis lui Moise: „Moise, Eu am apărut în fața ta în acel rug aprins. Acum Mă voi coborî și voi aprinde acel munte, iar ei vor vedea că ai spus adevărul. Eu voi apărea în același fel: prin Foc. Mă voi arăta și voi dovedi slujba ta înaintea oamenilor.” Cam aceasta i-a spus El lui Moise. El i-a zis: „Eu te voi legitima înaintea oamenilor. Să le spui că te-ai întâlnit cu Mine în acel rug aprins, iar acum voi venit jos sub forma aceluiași Foc și le voi dovedi oamenilor că nu ai mințit niciodată în ceea ce le-ai spus. Dacă vrei, poți să le dovedești aceasta și în mod științific.” Înțelegeți? „Eu voi veni jos și le voi arăta.”

Apoi, când IaHVeH a început să tune, oamenii au strigat: „Nu, nu! Nu Îl lăsa pe IaHVeH să vorbească, pentru că vom muri!”

Vedeți, El trebuia să fie învelit, așa că Dumnezeu S-a învelit pe Sine în Moise și i-a dat lui Cuvântul. Astfel, Moise a venit jos și a vorbit Cuvântul Domnului, cu o acoperitoare pe față. Este adevărat? IaHVeH era învelit în chipul unui profet.

Dumnezeu a spus că nu le va mai vorbi ca în acea zi pe munte, ci o va face printr-un profet. Acea era singura cale prin care urma să le vorbească. Așa este. El urma să nu le mai vorbească în niciun alt fel; și Dumnezeu nu minte.

Fiți atenți! Numai Moise avea Cuvântul. Observați că acolo nu a fost un grup, ca de exemplu: fariseii, saducheii, o anumită sectă sau un clan, ci era Moise! El avea un singur om. Dumnezeu nu putea avea două sau trei minți diferite, pentru că întotdeauna ia numai un om. Astfel, Moise și numai Moise avea Cuvântul. Nici măcar Iosua nu îl avea. Nimeni altcineva nu l-a avut. Amin. Iosua era un general, era comandantul oștirii; era un credincios, un creștin, dar Moise era un profet. Astfel, Cuvântul nu putea veni la Iosua, ci trebuia să vină la Moise, pentru că el era profetul major al orei.

Fiți atenți! Cuvântul nu a venit la Iosua decât după plecarea lui Moise. Nu, domnilor, pentru că Dumnezeu se ocupă numai de unul odată. Dumnezeu este Unul. Înțelegeți? Astfel, Moise era singurul care avea Cuvântul, nu un grup.

Dumnezeu a avertizat ca nici o persoană să nu încerce să-l urmeze pe Moise după acea perdea, adică imitatorii. Nu conta că erau femei, bărbați, preoți, nici cât erau de duhovnicești sau cât erau de importanți, El i-a avertizat clar: „Să vină Moise singur! Dacă un alt om sau vreun animal, va atinge muntele, trebuie să fie omorât pe loc.” Nu rupeți perdeaua ca să intrați după ea, pentru că acea învelitoare aparține unei singure persoane! Acel mesaj este unul singur. Înțelegeți? Un singur bărbat intra o singură dată pe an, în locul preasfânt din Templu, uns și pregătit pentru aceasta. El nu mergea acolo ca să aducă Cuvântul, ci mergea să ofere sânge. O singură persoană putea face aceasta. Orice alt om ar fi murit. Înțelegeți?

Acum ei mor duhovnicește, pentru că aceasta este o acoperitoare duhovnicească. Vedeți? Acea a fost o acoperitoare naturală, iar aceasta este o acoperitoare duhovnicească. Ei intră tot timpul acolo, și oricât încerci să le spui, îți replică: „Oh, eu știu! Știu aceasta, dar...” Mergeți înainte! Totul este în ordine. Să țineți însă minte că ultima plagă din Egipt, înaintea Exodului, a fost moartea. Ei vor fi arși și întorși înapoi în țărână, iar cei dreپți vor călca pe cenușa lor. Ultimul lucru este

moartea duhovnicească, din pricina respingerii Cuvântului.

Fiți atenți! Dumnezeu a avertizat fiecare persoană să nu încerce să-l urmeze pe Moise în învelitoarea focului. Moise trebuia să fie învelit, apoi trebuia să iasă afară de acolo. Moise a intrat ca Moise în acest Stâlp de Foc, iar când a venit înapoi, era învelit. El s-a dus acolo ieșind afară din tradițiile lui și a celor bătrâni. El a văzut Stâlpul de Foc, iar acum trebuia să intre în acel Stâlp de Foc. Vedeți? Amin! El a ieșit apoi afară învelit. Era Cuvântul lui Dumnezeu învelit într-un om. Eu pot să-l văd cum venea de acolo, iar ei au fost avertizați să nu încerce să imite aceasta. Ar fi fost bine ca ei să nu încerce acest lucru. Vedeți? Orice preot, om sfânt, oricine ar fi fost, cardinal, episcop, dacă încerca să intre după aceea învelitoare, murea. Dumnezeu i-a avertizat. Noi nu avem voie să avem nici un imitator.

Cuvântul Lui este descoperit numai unei persoane. Așa a fost întotdeauna. În fiecare timp, prin toată Scriptura, chiar și în epocile Bisericii, de la prima până la ultima a fost la fel, și anume: întotdeauna a venit un singur profet cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul vine la un singur om. Ceilalți au locul lor în altă parte. Observați, că trebuie să stați deoparte de acel Stâlp de Foc. Înțelegeți? Ce lecție am învățat aici! Toți doresc să fie un Moise.

Vă amintiți ce a spus Datan și ceilalți care erau cu el? Ei au zis: „O clipă, Moise! Tu ieși prea mult asupra ta. Aici sunt și alți bărbați chemați de Dumnezeu.” Aceasta este adevărat, și ei au fost în ordine când au urmat totul întocmai, dar când au încercat să pășească în față și să ia poziția pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Moise, poziție care a fost hotărâtă pentru acea slujbă, a venit foc din cer și a despiciat pământul înghițindu-i pe toți. Vedeți? Aveți grijă! Fiți doar niște creștini cu frică de Dumnezeu și credeți Cuvântul! Stați deoparte de acel Stâlp. Ce lecție!

Dumnezeu I s-a arătat lui Moise într-un rug aprins. Dumnezeu a fost învelit într-un Stâlp de Foc. Fiți foarte atenți în continuare. Când a venit prima dată la Moise, Dumnezeu a fost învelit. Dumnezeu a fost învelit într-un Stâlp de Foc, într-un rug, în spatele pieilor, lângă tronul de îndurare de lângă altar. Vedeți? El era învelit. El este întotdeauna învelit. Când a venit la Moise, El a fost învelit într-un Stâlp de Foc,

iar când l-a legitimat înaintea oamenilor, Dumnezeu a făcut-o prin același Stâlp de Foc.

Fiți atenți! Sunteți atenți la aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”). Vă lăsați mințile să alunece? *„Cine are urechi să audă.”* Înțelegeți?

Când s-a arătat lui Moise și l-a chemat în slujbă, Dumnezeu era într-un Stâlp de Foc. Apoi, Moise s-a dus și le-a spus oamenilor despre aceasta, dar ei nu au putut crede, deși au fost făcute acele minuni. De data aceasta însă, El a apărut vizibil și științific dovedind că slujba lui Moise a fost aceea de care a vorbit Dumnezeu, pentru că El a apărut într-un Stâlp de Foc și a aprins muntele. El S-a arătat lui Moise într-un rug aprins și i-a vorbit. În ordine.

Dumnezeu S-a arătat lui Moise învelit într-un rug în flăcări. Apoi, Dumnezeu S-a acoperit înaintea oamenilor și l-a legitimat pe Moise învelindu-Se din nou în Stâlpul de Foc. Același Stâlp de Foc a venit jos pentru ca ei să audă numai Cuvântul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Ei l-au auzit numai Glasul. Pentru ei, Moise era Cuvântul viu. Moise! Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Du-te acolo, căci Eu voi fi cu tine și nu-ți va sta nimic în cale. Eu sunt Cel ce sunt!”

Moise s-a dus acolo jos și a spus: „Tu poate nu crezi, dar Dumnezeu mi S-a arătat într-un Stâlp de Foc și mi-a spus aceste lucruri.”

„Oh, și noi avem tot felul de lucruri!” i-a replicat pastorul Faraon: „Tu ai un truc ieftin! Și eu am aici câțiva vrăjitori care pot să-și transforme toiegele în șerpi. Veniți aici, vrăjitorilor!” Ei au venit acolo și au făcut același lucru.

Dar Moise știa ce crede, așa că nu l-a deranjat nimic. Pe el nu l-a interesat câți imitatori au avut ei; aceasta nu a făcut nici o diferență. Moise a stat liniștit pe loc, iar după ce șerpii aceia s-au tot învârtit de jur împrejur, șarpele lui Moise i-a înghițit pe toți. Vedeți? De ce s-a întâmplat aceasta? Pentru acei apostoli care nu

puteau să explice anumite lucruri. Nici Moise nu a știut cum avea să lucreze Dumnezeu, dar știa că o va face.

Țineți minte că lane și lambre, imitatorii, se vor întoarce din nou în zilele din urmă, iar *„dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”* (Matei 24.24). Vedeți? Se vor întâmpla aceleași lucruri, același fel de minuni și așa mai departe. Fiți atenți la acel Cuvânt! Fiți atenți la acel Cuvânt! Dacă un om spune că face minuni, dar vrea să creadă în continuare că sunt trei dumnezei și alte lucruri, să stați departe de el, fiindcă noi știm că este greșit. Vedeți? *„...fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Geneza spune că a fost suct un singur Cuvânt, iar Apocalipsa spune *„să nu adaugi și să nu scoți nici un Cuvânt.”* Înțelegeți? Trebuie să fie același Cuvânt.

Fiți atenți! Oamenii au văzut că s-a întâmplat ceva. Moise a fost învelit. El era un profet, iar Dumnezeu Și-a legitimat Cuvântul mergând acolo jos și făcând semne și minuni. Oamenii s-au separat apoi de ceilalți formând „biserica”. Cuvântul „biserica” înseamnă „chemat afară.” După ce au fost chemați afară din lume și au devenit un popor, Dumnezeu li s-a făcut cunoscut ca Stâlpul de Foc și a legitimat mesajul lui Moise. Dacă ar fi avut camere de luat vederi, ar fi putut să-L filmeze, pentru că era ca un foc. Prin aceasta, Dumnezeu a dovedit că mesajul era adevărat, iar când a venit mesajul, ei erau gata să plece în Exod. El Și-a acoperit profetul în fața poporului Său din Exod.

Poporul a observat că s-a întâmplat ceva cu Moise, fiindcă era total diferit de restul israeliților. Mesajul lui era diferit, și el era diferit de ceilalți preoți și de popor. Oamenii au văzut că s-a întâmplat ceva și că era o persoană diferită. Ce s-a întâmplat? Dumnezeu S-a învelit pe Sine în profetul Său ca să le vorbească Cuvântul. Aceasta a făcut El. Moise a fost acel Cuvânt viu, învelit pentru oameni într-un Stâlp de Foc și vorbindu-le despre ceea ce avea să fie învelit mai târziu în piei de animale.

Cuvântul trebuia să vină mai întâi la Moise. Înțelegeți? Moise avea Cuvântul scris de Dumnezeu și nimeni nu putea să-L interpreteze. Moise trebuia să-L interpreteze

mai întâi, acesta fiind motivul pentru care și-a învelit fața. Vedeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”). Înțelegeți?

Aici este! (Fratele Branham își ridică Biblia). Noi putem face tot felul de lucruri, dar trebuie descoperit Cuvântul. Și ca să-L poată descoperi, Moise trebuia să devină Dumnezeu pentru popor. Voi ziceți: „Aceasta este o prostie!”

Chiar El i-a spus lui Moise: „Tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu și el va fi profetul tău.” Înțelegeți? El a venit învelit, pentru că Dumnezeu se află întotdeauna în spatele unei învelitori. Puteți vedea aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”). Dumnezeu este ascuns de popor.

„Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor, celor care doresc să învețe.” Vedeți?

Dumnezeu este ascuns în spatele unei învelitori. Moise și-a ascuns fața pentru că atunci era Cuvântul viu ascuns. Oamenii au văzut Stâlpul acela de Foc și au spus: „Acum suntem mulțumiți. Să ne vorbească Moise. Să nu ne mai vorbească Dumnezeu, căci vom pieri.” Și Moise a intrat chiar în mijlocul aceluia Stâlp de Foc. Vedeți?

El a zis: „Eu nu le voi mai vorbi în felul acesta, ci le voi da un profet.” Înțelegeți? El a procedat întotdeauna în felul acesta. Dar profetul trebuia să aibă acest Cuvânt, pentru că Dumnezeu nu l-ar fi trimis niciodată dacă era învelit într-o tradiție. Dumnezeu îl va legitima numai dacă este învelit cu Cuvântul, pentru că El este propriul Său Interpret. Astfel, Moise le-a vorbit, iar Dumnezeu a interpretat. Amin.

El a zis: „Domnul a vorbit așa!” iar Domnul a împlinit ceea ce a spus el. Aceasta a făcut ca acel lucru să fie corect. El a spus: „Acum înțelegeți, Moise, și înțelege și poporul. Ei ți-am arătat și te-am legitimat.” Dumnezeu S-a învelit pe Sine în acest

profet, ca să vorbească poporului Cuvântul. Astfel, Moise a fost Dumnezeu cel viu pentru ei, Cuvântul viu al lui Dumnezeu manifestat. Din pricina aceasta a fost învelită fața lui. Vedeți?

Știați că același lucru este învelit astăzi într-un creștin adevărat, față de necredincioși? Ei văd acele femei cu părul lung și spun: „Uitați-vă la demodatele acelea!” Ele își adună părul la spate în felul acesta, iar ei spun: „Parcă ai o roată de rezervă acolo!” Vedeți? El este învelit, iar ei sunt orbi și spun: „Eu am un doctorat.” Pe mine nu mă interesează ce ai, pentru că tot ignorant ai rămas față de Cuvânt. Categorie. „Oh, dar aceasta nu are nici o importanță!” Are, pentru că trebuie să pornești de la învățăturile începătoare.

Dar ce se întâmplă cu cei care spun că sunt înveliți în prezența lui Dumnezeu și totuși predică tradițiile bisericii? Oh, Doamne, ai milă! Vedeți ce fel de învelitoare este aceea care adaugă, scoate și injectează subiectele și propriile lor gânduri, și nu Cuvântul lui Dumnezeu? Aceea este o învelitoare ecleziastică, iar Dumnezeu a rupt-o de sus până jos.

Ei spun: „În aceste zile din urmă nu mai există apostoli și proroci. Nu mai există vindecarea divină! Nu mai există văzători și nu este posibil să se împlinescă Marcu 16, pentru că epoca apostolică s-a încheiat demult.” Ei au ascuns lucrul acesta de oameni, dar Dumnezeu a pășit afară cu Duhul Său cel Sfânt și cu Foc, și a rupt acea perdea de sus până jos. Dumnezeu a rupt învelitoarea.

Moise a fost învelitoarea; Cuvântul viu al lui Dumnezeu a fost învelit într-un trup de carne. Stâlpul de Foc a fost în Moise, vestind ceea ce urma să fie acoperit mai târziu înapoia pieilor.

Cuvântul a fost adus și scris, după care a fost pus înapoia unei învelitori, pentru că Dumnezeu a fost întotdeauna în acel Cuvânt. Amin! El este întotdeauna Cuvântul. El a fost în acel Cuvânt, de aceea Cuvântul a trebuit să fie învelit.

Oh, frate, soră, prinzi aceasta? (Adunarea spune: „Amin.”). Priviți aici! Nu vedeți? În toate aceste epoci, El a fost învelit cum a spus Dumnezeu, dar va fi descoperit în zilele din urmă, când vor fi deschise cele șapte Pечеți și se va face cunoscut tot ce s-a întâmplat în timpul acesta. În ceasul mesajului adus de îngerul al șaptelea al bisericii, vor fi descoperite toate tainele lui Dumnezeu, prin Ilie din ceasul din urmă, și anume: cum Hristos, Fiul lui Dumnezeu este scos afară din biserică, și cum El este descoperit din nou ca Fiu al omului, cum Biserica se va pune în ordine pentru ziua din urmă, fără să aibă vreun crez sau să se transforme într-o denomi-națiune, ci va fi numai Cuvântul absolut trăind în individ. „Îl voi lua pe unul și îl voi lăsa pe celălalt.” Vedeți? Fără sfori trase și atașări, fără denomi-națiuni, fără lucruri de legătură sau altceva, cu inima pentru Dumnezeu și numai pentru El. Înțelegeți?

Priviți! Învelit în trup de carne. Moise era cu acel Cuvânt, vestind ceea ce mai târziu avea să fie pus înapoia pieilor de animale. Moise îl simboliza pe Hristos al nostru care a fost Dumnezeu învelit în trup, în trup uman, în carne. Așa este. El este Același ieri, azi și în veci. În vechime, El a fost învelit în piei de animale, dar de data aceasta a fost învelit într-un Om. Fiți atenți! „*Același ieri, azi și în veci.*” El a promis că epoca aceasta va primi Cuvântul Său. El este încă Hristos, Cuvântul promis pentru epoca aceasta și învelit în trup omenesc. Cuvântul este Dumnezeu.

Unsul este o persoană. Cuvântul „Hristos” înseamnă „Cel uns.” Vedeți? Cel uns. Astfel, Moise a fost Hristos, cel uns pentru timpul său. Ieremia a fost Hristos pentru ziua lui, având măsura din Cuvânt hotărâtă pentru acel timp. Dar când a venit Isus, El a venit ca Unsul Răscumpărător; El a fost tot ce a fost Moise; totul era în El, tot Cuvântul și toată plinătatea dumnezeirii. Acesta este motivul pentru care s-a rupt perdeaua din templu, de sus până jos, și a venit în prim plan tronul îndurării. El a fost Unsul.

Fiți atenți! Și Cuvântul pentru această epocă trebuie să fie învelit, iar membrii bisericii care iubesc păcatul și cei păcătoși nu pot vedea aceasta din pricina învelitorii umane.

Acesta este motivul pentru care nu L-au văzut nici pe El, și au zis: „El este un Om! De unde a venit? Ce carte de acreditare are? De care biserică aparține?” Aș vrea să vorbesc despre aceasta în seara aceasta. „La care biserică aparține El? De care grupare? Ce școală are? Unde a primit educație? Legenda care Îl înconjoară spune că acest Om a fost născut dintr-o legătură amoroasă. Desigur, El este de la diavolul! A fost născut dintr-o legătură amoroasă, iar Iosif s-a căsătorit cu acea femeie pentru că altfel ar fi fost omorâtă cu pietre, pentru că era o adulteră. Și după toate acestea, El vine să le spună preoților noștri ce să facă?”

Dumnezeu stătea în fața lor, plângând și împlinind Cuvântul care spune: „*Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*” Ei stăteau în Templu și cântau cântările care fuseseră scrise cu ani în urmă de David, și care erau în legătură cu Hristos. „...*mi-au străpuns mâinile și picioarele:*

toate oasele aș putea să mi le număr.” (Psalmul 22.16-17). Vedeți? Ei stăteau acolo și cântau acele cântări, iar Omul despre care cântau murea pe cruce.

Când a murit El, Dumnezeul cerului a venit jos, la fel ca pe Muntele Sinai, cu Foc sfânt, și a ars acea învelitoare de sus până jos, rupând-o în două. Ce puteau face ei? Să privească de pe fereastra Templului spre Calvar, pentru că Dumnezeu era chiar în fața lor, în prim plan, Jertfa.

Ei nu-L pot vedea nici astăzi. În această zi de pe urmă, Dumnezeu a rupt acele tradiții și le-a pus deoparte, aducând în prim plan Cuvântul pentru această epocă. Dar cu toate acestea, ei nu Îl cunosc. Pur și simplu nu Îl cunosc, pentru că este atât de simplu și atât de departe de lucrurile lumii.

Nu demult am predicat undeva despre subiectul: „A fi un nebun!” Aș vrea să vorbesc despre aceasta într-una din aceste zile. Noi suntem cu toții nebuni pentru cineva, așa că eu aleg să fiu unul pentru Hristos. Pavel a spus că el a fost socotit un nebun și, desigur, și tu trebuie să fii socotit astfel. Este nevoie de un nebun, de un șurub, să țină lucrurile pe loc. Vedeți? Așa este.

Priviți acum învelitoarea, trupul de carne. Oamenii iubitori de păcat nu au putut vedea acest lucru; oamenii formalști și religioși nu au putut vedea nimic, pentru că la înfățișare El era un Om. De ce? Pentru că acel trup de carne Îl ascundea pe Dumnezeu.

Dacă S-ar fi coborât ca un Stâlp de Foc și ar fi umblat înapoi și încolo ca IaHVeH; dacă le-ar fi arătat Cine era, poate că L-ar fi crezut.

Dar ați văzut ce a făcut El: S-a descoperit pe Sine așa cum i-a promis lui Moise, ca să poată trece pe lângă cei înțelepți și pricepuți. „*Le voi vorbi printr-un profet!*” iar El a fost Fiul omului, Profetul. Unii dintre ei L-au recunoscut; cam o sutime la sută dintr-o sutime din lume L-au crezut, în timp ce restul nu L-au recunoscut și nu L-au crezut, deși era Același.

Acolo era Dumnezeul cel Atotputernic stând la vedere, era tronul îndurării, dar cu toate acestea El a murit în timp ce proprii Săi copii Îl scuipau și strigau: „Nu Îl vrem! Să moară!”

David a fost un simbol pentru Hristos, fiind respins ca împărat și părăsind Templul. În timp ce urca pe munte, un șchiop neînsemnat, la care nu i-a plăcut niciodată de el, l-a numit „fățarnic bătrân,” și l-a scuipat în față. Atunci garda împăratului și-a scos sabia și a zis: „*Pentru ce blestemă acest câine mort pe domnul meu, împăratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul.*” (2Samuel 16.9). Dar David a spus: „*Dacă blestemă, înseamnă că Domnul i-a zis: „Blestemă pe David!”* (v. 10). Probabil că David nici nu și-a dat seama ce a spus în timp ce urca pe munte, privea înapoi spre cetate și plângea.

Apoi, opt sute de ani mai târziu, Fiul lui David a urcat același munte, privind spre Ierusalim și plângând, fiindcă era Împăratul respins. Acei oameni L-au scuipat și pe El în față.

Vedeți aceasta? Este același lucru. Vedeți cum același Cuvânt vine astăzi aici? Întotdeauna El este respins de majoritatea oamenilor și crezut de o minoritate.

Ei nu au putut crede acel lucru. Grecii nu L-au putut vedea pentru că era învelit în templul Său uman. Ei spuneau: „Numele acestui Om este Isus și vine din Nazaret.”

În vremea aceea, oamenii aveau un singur nume, ca de exemplu: John, Jim, etc., și spuneau: „John din Jeffersonville; Jim din New Albany,” sau așa ceva.

Ei ziceau: „Acesta este Isus din Nazaret. Se spune că mama lui a rămas însărcinată cu un soldat.” Vedeți? Așa credeau ei. Desigur. „Cine este acest Isus din Nazaret?” Ei nu au putut înțelege.

Când predica, El le spunea: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Dacă nu Mă credeți pe Mine și nu Mă băgați în seamă, pentru că sunt învelitoarea, credeți Cuvântul care merge înainte. Sunt doi martori care mărturisesc despre aceasta: lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.*

Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine.” (Ioan 5.36-37). Amin. Așa este.

Eu vorbesc de Cuvântul acestei zile, iar Tatăl confirmă aceasta. Nu este Acesta un Martor pentru voi? (Adunarea spune: „Amin.”). Sigur că este. Așa trebuie să se împlinescă.

În 2Cronici capitolul 3, vedem că templul din vechime a fost o casă pentru Dumnezeu și că El Se ascundea de popor în spatele unor piei de vițel. Dar când a fost ruptă vechea învelitoare, iudeii au rămas tot orbi până acum față de Cine a fost și este El. Rusaliile au descoperit Cine era Dumnezeul cel Viu și adevărat, după

ce El a rupt învelitoarea, în două, de sus în jos. De ce s-a rupt acea învelitoare? De ce s-a întâmplat acest lucru?

De ce a venit astăzi un astfel de mesaj ca să facă ceea ce se întâmplă? De ce a venit? Nu demult, cineva a vrut să discute cu mine în legătură cu epocile Bisericii și să-mi spună că Dumnezeu a fost în biserica Lui sfântă, și alte lucruri de felul acesta. Când am aflat însă că era vorba de o femeie predicator, am pus deoparte acel lucru. Dacă ar fi fost vorba de un bărbat, ar fi fost în ordine, dar așa, la ce folos să merg în alt ținut când am o adunare aici? Eu am lăsat acel lucru deoparte. *„Dacă un orb conduce un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”*

În această epocă, Cuvântul lui Dumnezeu a rupt învelitoarea denotațiilor și a tradițiilor, ca să poată fi manifestat. Înțelegeți ce spun? Tradiția spune: „Toate aceste lucruri aparțin trecutului.” Haideți să rumegăm puțin acest lucru: „Aceste lucruri au trecut.” Învelitoarea tradițiilor a fost ruptă în această zi din urmă, iar Stâlpul de Foc este aici, printre noi. Înțelegeți? El este aici, manifestând Cuvântul pentru această zi când învelitoarea este ruptă.

Lumea nu crede. Ei nu văd, indiferent ce se întâmplă, pentru că nu a fost trimis pentru ei. Țineți minte că Fiul lui Dumnezeu nu a fost descoperit Sodomei; în schimb, la Sodoma au venit doi mesageri. Așa este. Dumnezeu S-a descoperit în trup de carne lui Avraam, cel ales. Priviți ce a făcut El ca să Se descopere. Când Dumnezeu a descoperit ce era în gândul Sarei, care se afla în cortul de la spatele Lui, Avraam L-a numit „Elohim.”

Fiți atenți la faptul că în toți acești ani Cuvântul a avut o învelitoare peste El. Dar ei spun: „Nu se poate face așa ceva!”

Vă amintiți predica pe care am predicat-o în dimineața când am ajuns pentru prima dată aici? Se numea „David și Goliat.” Eu am spus atunci: „Uitați-vă la provocatorul de acolo care spune că zilele minunilor au trecut.” Urmăriți fiecare bandă audio care vine și observați cum ele devin din ce în ce mai clare dacă aveți urechi să

auziți și ochi ca să vedeți.

Ce anume? Eu am spus: „Lucrul acesta nu poate avea loc în marea lume ecleziastică din epoca aceasta științifică. Dar Lumina aceea S-a prezentat acolo la râu, iar ei au fotografiat-o. Atunci El mi-a spus că va face o chemare care va răsună în toate națiunile.”

Chiar și profesorul doctor Davis a spus: „Tu care ai doar șapte clase și o gramatică jalnică, vei predica regilor și monarhilor și vei începe o trezire care va răsună în toată lumea?”

„Așa a spus El,” am răspuns eu. Și așa s-a întâmplat. Vedeți? S-a împlinit întocmai. Problema este că Dumnezeu nu are nevoie de nici o tălmăcire, pentru că a făcut-o El. Înțelegeți? El a făcut deja acest lucru, și anume: S-a tălmăcit pe Sine, chemându-și aleșii din toate împrejurările vieții. El Se manifestă acum.

Eu am spus că David era un individ slăbuț și micuț, cu spatele încovoiat și cu o praștie în mână. Saul, care era conducătorul asociației predicatorilor, s-a uitat la el și i-a zis: „Tu nu ești nici măcar educat. Stai să văd dacă nu pot să-ți dau un doctorat sau ceva de genul acesta.” Apoi i-a pus acea armură pe el, dar a văzut că nu se potrivea pe un om al lui Dumnezeu.

David a spus: „la aceste lucruri de pe mine, fiindcă nu știu nimic în privința aceasta! Lasă-mă să merg în același fel ca atunci când m-am luptat cu leul și cu ursul.” El era un fel de om al sălbăciei și i-a zis împăratului: „Lasă-mă să merg așa cum sunt.”

Când l-a văzut, bătrânul Goliat i-a zis: „*Ce! sunt câine, de vii la mine cu toiege?*” și a adăugat: „*Vino la mine, și-ți voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului.*”

Dar David i-a răspuns: „*Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o.*” Priviți ce a spus profetul David în continuare: „*Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî și-ți voi tăia capul.*” Amin! David știa pe ce stă și în Cine se încrede, și era convins pe deplin că El era în stare să împlinească acel lucru. Vedeți? Și s-a împlinit în ciuda oricărui obstacol.

Vechiul zid al necredinței care spune că „Zilele minunilor au trecut!” a fost dărâmat, fiindcă IaHVeH stă încă în prim plan manifestându-Și Cuvântul descoperit. Așa este.

Fiți atenți! Biserica dintre neamuri a fost orbită tot de învelitoarea ecleziastică, dar ea a fost ruptă, iar Dumnezeu S-a arătat în plină vedere. Cum S-a arătat? Învelind din nou Cuvântul într-o ființă umană. Este același lucru pe care Israel nu l-a văzut. Israel ar fi crezut dacă ar fi fost un Înger sau așa ceva, dar nu putea să fie un Înger, ci un Om. Amin.

Dumnezeu nu poate să-Și rupă Cuvântul, de aceea și în zilele din urmă trebuie să fie același lucru. Înțelegeți? Ce a orbit Israelul? Acel Om. „*Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu?*” (Ioan 10.33). Ei L-au omorât pentru că a venit în chipul unui Om, și nu al unui Înger. Înțelegeți? Dumnezeu nu putea să-Și schimbe felul de lucrare sau Cuvântul, fiindcă a spus că nu Se schimbă. Vedeți? Observați făgăduința. Neamurile sunt la fel de orbite, ca Israel, și aceasta din pricina învelitorii. Dumnezeu a orbit Israelul pentru că a fost învelit într-o învelitoare umană. Observați cum unul este orbit, iar altuia îi este descoperit Adevărul; cum la unii li se deschid ochii, iar la alții li se închid.

Într-o zi, Isus S-a ridicat și a spus: „*Numele tău este Simon, și ești fiul lui Iona.*”

„Doamne Dumnezeule, de unde ai știut?” Apoi cu altă ocazie a zis:

„Iată un israelit în care nu este viclesug.” Uimit, Natanael L-a întrebat: „Rabi, de unde mă cunoști?”

„Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin?”

„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.”

În tot acest timp, fariseii stăteau acolo și ziceau: „Lucrează cu Beelzebul.” Vedeți? Ce s-a întâmplat? El a deschis ochii unora și i-a orbit pe ai altora. Ce au spus preoții? „Individul acesta este Beelzebul!” Dar femeia aceea micuță a zis: *„Eu știu că trebuie să vină Mesia, Cel care Se numește „Unsul.” Noi Îl așteptăm. Acestea sunt ultimele zile pentru iudei.”* Vedeți? Atât samaritenii, cât și iudeii Îl așteptau pe Mesia. Samariteana a spus: *„Acesta este timpul în care trebuie să apară El. Noi știm că atunci când va veni El, va face și ne va spune aceste lucruri.”* „Eu sunt Acela,” a răspuns El. Ochii ei au fost deschiși, în timp ce preoții au fost orbiți.

Evanghelia face întotdeauna acest lucru: deschide ochii unora și le descoperă adevărul, în timp ce orbește ochii altora. Ea are o dublă semnificație: unii se uită direct la acel „Fiu” și merg înainte orbi, în timp ce alții Îl iau cu ei. Este o diferență.

În fiecare epocă, dumnezeirea a fost învelită în carne umană. El a făcut aceasta. Astfel, profeții au fost dumnezeirea învelită; au fost Cuvântul lui Dumnezeu învelit în trup de carne, nu-i așa? Nici ei nu l-au observat pe „Moise” al nostru, pe Isus.

În templul vechi, în spatele pieilor de animale Se afla Cuvântul, Cuvântul manifestat pe table de piatră.

Voi încerca să închei în douăzeci de minute și să ies de aici la 11.30. Adevărul este că am trecut peste anumite pagini de notițe ca să nu vă țin prea mult, pentru că știu că vă este cald și sunteți oboseți.

Ce era în templul vechi, în spatele acelei învelitori? Oh, aleluia! Ce ascundea acea învelitoare? Ea ascundea Cuvântul. Pieile vechi de animale ascundeau Cuvântul de ochii firești. Acolo în spate se găsea mana și slava Shekinah, dar totul era ascuns de ei. Toată slava lui Dumnezeu stătea ascunsă în spatele acelor piei vechi de animale, așa este, ascunsă de ochiul firesc.

Așa este și astăzi. Ei îi numesc „o grămadă de holly-rollers și fanatici,” dar nu știu ce se află în spatele lor. Cu adevărat ei nu știu aceasta. Vedeți?

Dar când, în marea Sa îndurare, Dumnezeu a rupt învelitoarea ca să vadă, ei erau atât de înfășurați în tradițiile lor încât totul era și a rămas ascuns până în ziua de astăzi.

La fel este și acum! Slava, puterea Duhului Sfânt, slava Shekinah, vine peste credincios, mă refer la credinciosul adevărat, și face ca lucrările lui Dumnezeu și credința să vină peste el, ca să creadă Cuvântul lui Dumnezeu care este ascuns pentru alți ochi. Nu este de mirare că ei spun: „Acele lucruri au trecut,” fiindcă trăiesc încă sub acea învelitoare.

Dar voi nu mai sunteți sub acea învelitoare, micuților, pentru că Dumnezeu a venit la voi descoperit pe deplin.

Nu demult, eu, fratele Fred Sothmann, fratele Tom Simpson, care nu știu dacă a ajuns aici sau nu, împreună cu alți frați, am fost la o biserică baptistă, iar acolo predicatorul a spus ceva care a sunat destul de bine. Imediat am spus „Amin,” în timp ce ceilalți din biserică și-au întors capetele și s-au uitat în spate. Vedeți? Noi am găsit o firimitură care venea din spatele slavei Shekinah și am fost foarte încântați s-o luăm. Cu alte cuvinte, am spus: „Mulțumim, Doamne!” Vedeți? Când a venit momentul acela, oamenii aceia au fost atât de înveliți în tradițiile lor, încât au început să râdă. Nici n-au știut despre ce era vorba. Ei sunt încă înveliți, unii înăuntru, iar alții afară, dar Dumnezeu a fost pentru unii la vedere, și pentru alții ascuns, iar astăzi este la fel.

Când Dumnezeu a rupt învelitoarea, în marea Sa îndurare, El a venit la vedere, dar ei erau atât de înveliți în tradițiile lor, încât a rămas ascuns față de ei.

La fel este și acum. Toată acea slavă este ascunsă de noi în Hristos, care este Cuvântul, Templul nostru.

Mă voi adânci puțin mai mult aici. Scuzați-mă pentru emoția pe care o am în dimineața aceasta, dar am dorit foarte mult să vorbesc despre subiectul acesta, așa că s-a acumulat în mine. Observați că toată slava care este în Dumnezeu este și în Cuvânt. Toate binecuvântările din Dumnezeu se găsesc în Cuvânt. El este ascuns de necredincios din cauza tradițiilor. Înțelegeți ce spun? Totul este în Hristos. Tot ce a fost în Dumnezeu s-a turnat „kenos” și a intrat în Hristos, iar noi, care suntem în Hristos, suntem în spatele învelitorii.

Cum poți spune: „Eu sunt în Hristos!” apoi să crezi în trei dumnezei? Cum poți boteza în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt? Cum poți crede toate tradițiile și învățăturile bătrânești? Dacă faci toate acestea, dovedești că ești în spatele învelitoarei. Vedeți? Veniți în învelitoare, fiindcă El, Hristos, este Cuvântul.

Dacă spui: „Eu nu cred în vindecarea divină și nu cred în aceste semne, minuni și alte lucruri de felul acesta.”, dovedești că nu ești în interiorul învelitorii și că nu știi nimic despre aceasta. Vedeți? Hristos este Cuvântul! Deci, când suntem în Cuvânt, suntem în Hristos. Atunci cum este posibil să fim în Hristos și să-L neg, când El este Cel care a spus: „*să nu adaugi și să nu scoți nimic din El.*”? Cum poți să adaugi sau să scoți? Aceasta arată cu care învelitoare ești învelit. Înțelegeți?

Noi în El! Noi, care suntem în El, suntem înveliți față de capii religioși și învățătorii lumii. Noi suntem în slava Lui și ne bucurăm de ea, fiind înveliți de cei din exterior, care cred că suntem nebuni. Vedeți? Așa este. Noi suntem în Hristos, botezați în El și părtăși slavei Lui. Dar dacă ești lăsat afară, vei continua să negi. Înțelegeți?

Noi suntem chemați în El, ca să fim părtași la tot ce este El. Noi suntem chemați în El, lucru care pentru necredincioși este ascuns din pricina învelitorii de carne. Vedeți? Ei știu că slava despre care citesc se află în Cuvânt, dar cu toate acestea, slava lui Dumnezeu și alte lucruri de felul acesta sunt doar niște cuvinte pentru ei. Pentru noi însă, ele sunt manifestarea Lui. Vedeți? Nu este numai un cuvânt, ci este realitate. Amin.

La început, Dumnezeu a spus: „*Să fie lumină!*” și acela a fost Cuvântul. Acum este lumină. Deci nu mai este Cuvântul, ci lumina. Înțelegeți ce spun?

Pentru noi acesta nu mai este numai un Cuvânt scris, ci este realitate, iar noi suntem în El și ne bucurăm. Noi Îl vedem pe El, Cuvântul, manifestându-Se pe Sine însuși, dar este ascuns pentru că este învelit într-un trup de carne. Înțelegeți?

Ei spun: „Ce școală au făcut grămada aceea de oameni? Ce educație au? De unde au venit? De care grupare aparțin?” Vedeți? Ei nu înțeleg nimic.

Nu cu mult timp în urmă, un om i-a spus altuia: „Tu trebuie să aparții unei denominațiuni ca să fii creștin.” Dar acesta i-a răspuns: „Sunt creștin și nu aparțin nici uneia din ele. Dar ce crezi tu despre faptul că Dumnezeu a scos cancerul din mine?”

Celălalt era medic și a continuat: „Arată-mi denominațiunea care face acest lucru.” În ordine. Vedeți? Este ceva învelit.

Noi suntem înăuntru, în Hristos, iar credincioșii adevărați Îl văd la fel ca atunci, El fiind Cuvântul făgăduit pentru această zi și manifestat în mod vizibil. Acesta este un Cuvânt mare dacă puteți să-L înțelegeți. Vedeți? Toți credincioșii adevărați care sunt în Cuvânt, Îl văd pe Dumnezeu vizibil. Învelitoarea este ruptă, iar Dumnezeu stă în fața voastră manifestat. Dumnezeu este manifestat în mod deschis.

Ca să poată avea loc acest lucru, trebuie ruptă din nou vechea noastră învelitoare tradițională. Ca să poți vedea aceasta cu adevărat, trebuie să ieși afară din acele lucruri, pentru că altfel nu vei reuși niciodată. Ei își vor întinde tot timpul învelitoarea peste tine, așa că vei spune: „Oh, dar aceasta nu înseamnă nimic!” Dar aici este scris și manifestat. Vedeți?

Ce se întâmplă dacă un individ refuză să vadă soarele și spune: „Știu că Dumnezeu a spus: „*Să fie lumină!*”, dar nu există așa ceva. Refuz să-l văd, așa că mă voi duce în pivniță.” Un astfel de om este nebun; ceva nu este în ordine cu el.

Ceva nu este în ordine cu un bărbat sau o femeie care poate vedea făgăduința lui Dumnezeu manifestată, dar refuză să creadă pentru că denotațiunea trage învelitoarea în jos. Înțelegeți?

Ca să poată crede este nevoie ca învelitoarea denotațională să fie ruptă de Duhul lui Dumnezeu, de Foc și Sabie, care este Cuvântul Lui. Cuvântul este întotdeauna Sabia Lui. Înțelegeți? În acea zi, El a luat Sabia Sa de foc și a rupt acea învelitoare de sus până jos, iar astăzi face la fel. Nu cartea de catehism sau de crezuri rupe acea învelitoare, ci Sabia lui Dumnezeu manifestată în Cuvântul Său. Ce vedere glorioasă! În ordine. Cea care rupe această învelitoare este Sabia lui Dumnezeu care este Duhul Sfânt și Foc. Cuvântul rupe învelitoarea denotațională.

Dar dacă zici: „Cuvântul...” și Cuvântul nu lucrează? La ce ne-ar folosi să avem o sabie dacă spunem: „Nu poate să taie!”? Dar când pui Sabia lui Dumnezeu acolo și o vezi cum taie știi că este ținută de o mână care este pusă să facă acest lucru. Ea taie totul și Îl arată pe Dumnezeu, pe marele IaHVeH, la vedere pe deplin. Acesta este Cuvântul manifestat, porțiunea care este făgăduită pentru această zi. Înțelegeți aceasta? Dumnezeu ia această Sabie care reprezintă partea făgăduită pentru această zi, taie învelitoarea denotațională și o dă la o parte, manifestându-Se pe Sine arătând că este încă aici și că este Același Stâlp de Foc. Observați că este Cuvântul manifestat pentru făgăduințele date pentru această zi.

Noi privim la aceasta așa cum a făcut și Petru când a zis: „Doamne, la cine să ne ducem după ce am văzut toate acestea? Unde să mergem? La ce biserică să ne alăturăm când noi suntem născuți într-una?” Vedeți? La ce denominațiune ai putea să te alături după ce cunoști aceste adevăruri pe care toți ceilalți le neagă? Toți până la unul. Eu nu am găsit pe nimeni care să spună sau să facă ceva în privința aceasta. Așa este.

Eu am început de aici cu niște adunări la care am avut patruzeci și două de biserici ca sponsori, dar când am ajuns acolo, nu a mai rămas niciuna, fiindcă fiecare a spus: „El nu crede în siguranța veșnică!” Aceasta i-a pus deoparte pe cei ce țin Legea. Apoi cineva a spus: „El botează în Numele lui Isus!” ceea ce i-a pus deoparte pe toți ceilalți. Iar alții au zis: „Crede în sămânța șarpelui, dar șarpele nu are sămânță!”

Totuși, Biblia spune: *„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”* (Geneza 3.15). Vedeți aceasta? Învelitoarea a fost ridicată de pe Cuvântul care este descoperit pruncilor. Așa este. Învelitoarea este ridicată, iar ei văd Cuvântul. Este așa cum a spus cineva: „Învelitoarea va fi ridicată de pe Cuvânt; tradițiile vor fi luate de pe Cuvânt așa cum a spus Isus când a zis: *„Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.”* (Ioan 14.9). Vedeți? Dumnezeu este una cu Cuvântul Său. Înțelegeți acum? Ce se întâmplă când este manifestat Cuvântul?

Isus a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.* (Ioan 5.39). Voi ați crezut în Dumnezeu; credeți și în Mine. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți, dar dacă le fac, Eu și Tatăl una suntem, și când Mă vedeți pe Mine, Îl vedeți pe Tatăl.”

Când vedeți Cuvântul manifestat, Îl vedeți pe Tatăl, pe Dumnezeu, pentru că Cuvântul este Tatăl. Cuvântul este Dumnezeu și Cuvântul manifestat este Dumnezeu însuși care ia propriul Său Cuvânt și Îl manifestă printre credincioși. Nimic nu-L poate face viu decât credincioșii; numai credincioșii.

Tu poți lua un bob de grâu și să-l pui într-un pământ, dar el nu va crește dacă nu are anumite condiții. Este nevoie să ai anumite îngrășăminte în acel pământ ca să crești grâu. Dacă grâul nu germinează cu acel îngrășământ, nu va crește niciodată. Nu contează unde cade Cuvântul, fiindcă dacă nu cade în inima potrivită...

Isus a spus despre acea sămânță semănată: „...o parte din sămânță a căzut lângă drum, și au venit păsările și au mâncat-o.

O altă parte a căzut pe locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc.

Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat.

O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut și au înecat-o.” Tradițiile, denotațiunile și grijile lumii au sufocat-o.

„O altă parte a căzut în pământ bun și a dat rod: un grăunte a dat o sută, altul, șaiszeci, și altul, treizeci.” Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu. (Matei 13.4-8).

La fel se întâmplă și aici: unii nu vor crede nimic, unii vor crede pentru puțin timp, cum s-a întâmplat cu cei șaptezeci de ucenici care L-au urmat timp de un an sau doi, ca să vadă cu ce putere făcea acele lucruri. Ei credeau că El folosea ceva de genul „piciorului de iepure,” sau vreun trucaj de magician, pentru că făcea toate acele lucruri și cunoștea gândurile inimii. Într-un final, El a spus că venea din ceruri și că era Cuvântul însuși, dar aceasta a fost prea mult pentru ei, așa că au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?” (Ioan 6.60) și s-au depărtat de El. Ei sunt sămânța căzută între spini.

Aceasta te duce la același lucru, fiindcă într-o adunare poți avea credincioși de graniță sau prefăcuți, necredincioși și credincioși adevărați. Așa este în fiecare

adunare, și îi poți găsi în toate timpurile. Cei care se prefac că sunt credincioși sunt cei mai răi. Apoi sunt cei necredincioși, dar aceștia nu te vor deranja, fiindcă ei vor da din cap și vor trece pe lângă tine. Trebuie să te ferești însă de credincioșii prefăcuți, de cei care spun că sunt credincioși, dar nu sunt. Apoi sunt cei care cred cu adevărat. Vedeți cele trei categorii?

Acolo erau necredincioșii. Astfel, de îndată ce El a spus: „Trebuie să mâncați trupul Fiului omului...” aceasta a fost prea mult pentru ei. Ceilalți erau credincioșii adevărați, care deși n-au putut înțelege cuvintele Lui, au crezut oricum. Ei s-au dus mai departe cu El.

Învelitoarea, care era tradiția necredincioșilor, este dată la o parte ca să-L putem vedea pe Dumnezeu. Când este îndepărtată această învelitoare a tradițiilor, tu poți vedea că Dumnezeu este încă Dumnezeul Cuvântului Său și că Se ține încă de Cuvânt. El este Dumnezeu, Autorul Cuvântului Său. Lucrul acesta este ascuns de unii în spatele învelitorilor de piele. Da, așa este. Pentru cei care nu pot intra după învelitoare, El rămâne în spatele învelitorilor de piele.

Fiți atenți! Când tu ești învelitoarea care îl învelește, devii o parte din El. Câtă vreme Hristos este în tine, tu ești parte din El așa cum Hristos a fost parte din Dumnezeu. Faptul că Dumnezeu era în El, îl făcea Dumnezeu. Când Hristos nădejdea slavei este în tine, tu devii parte din Hristos, iar atunci: „*Cine crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu.*” Vedeți? Cât timp Hristos este ascuns în tine, tu devii parte din Hristos. Dacă El este ascuns pentru necredincios, știi că este în tine; știi că ești Templul lui Hristos care Se află înapoia pielii. Această învelitoare, care este pielea umană, îl ascunde pe Dumnezeu de necredincios.

Biblia spune: „*Voi sunteți epistole vii.*” Ce este o epistolă? Epistola este un cuvânt scris. Voi sunteți scriși. Cu alte cuvinte, „voi sunteți Cuvântul care a fost scris și manifestat,” și la care nu poate fi adăugat nimic. Dar nu poți spune: „Sunt o epistolă vie,” și să trăiești altceva decât ce a fost scris (Fratele Branham atinge Biblia), pentru că nu poate fi adăugat sau scos nimic.

Doctorul Lee Vayle scrie acum această carte uimitoare, și aș vrea s-o vedeți și voi când este gata. Fratele Vayle este pe aici pe undeva. L-am văzut afară și cred că nu va auzi ce spun. El scrie o carte uimitoare despre epoca Laodicea și va ieși curând de la tipar. Noi facem acum ultimele revizuiți, pentru că am scris-o și am pregătit-o împreună.

Toți au venit la mine și mi-au zis: „Frate Branham, ne vei spune ceva despre cele șapte tunete ale căror glasuri s-au auzit, care vor fi descoperite în zilele din urmă și despre care El a spus: *„Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!”* (Apocalipsa 10.4)?” Nu sună aceasta bine? Uitați despre ce vorbiți când spuneți aceasta.

El a spus: *„Să nu scrii despre aceasta!”* Vedeți? Când au răsunat cele șapte tunete, El a spus: „Nu scrie, pentru că aceste lucruri vor fi pecetluite în Carte până în zilele din urmă.”

Mulți au venit la mine, chiar și teologi, și mi-au zis: „Frate Branham, cu experiența pe care ți-a dat-o Domnul cu poporul Său, ai putea scrie o Biblie cu Cuvântul pe care L-a manifestat Dumnezeu.”

„Aceasta nu poate fi adevărat,” am răspuns eu. Vedeți, el încerca să mă prindă. Apoi am adăugat: „Vezi tu, eu n-aș putea face așa ceva.”

„De ce, doar ai toată calificarea s-o poți face?”

„Pentru că nici un Cuvânt nu poate fi adăugat sau scos,” am răspuns eu. Vedeți?

„Bine, dar cele șapte tunete nu sunt o descoperire care va fi dată unui om?”

„Nu, domnule, pentru că aceasta ar însemna că va fi adăugat sau scos ceva din Cuvânt.”

Totul este descoperit acolo, iar cele șapte Peceți au descoperit ceea ce a fost. Vedeți, este încă în Cuvânt. Tu nu poți ieși din Cuvânt, pentru că El nu iese din Cuvânt. Duhul lui Dumnezeu nu va ieși niciodată din Cuvânt, ci va sta cu Cuvântul. El îi va orbi pe unii și va deschide ochii altora, pentru că va face întotdeauna așa.

Voi sunteți epistole vii, citite de toți oamenii.” Voi traduce acest lucru, întorcându-l din partea cealaltă. „Voi sunteți epistole care au fost scrise,” pentru că nu se mai poate adăuga nimic. Cu alte cuvinte: „Sunt citite de toți oamenii: Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu.”

Când Petru și Ioan s-au dus acolo, toți știau că erau oameni necărturari, dar au luat la cunoștință că fuseseră cu Isus. Vedeți? Ei erau oameni needucați, nu aveau școală, dar erau niște epistole scrise din care se putea citi că fuseseră cu Isus. De ce? Pentru că Isus S-a manifestat prin ei; Hristos învelit în carne era manifestat și adus la viață.

Așa a locuit și în Moise. Când Cuvântul a fost în Moise, Moise era Dumnezeu în trup ce carne. Înțelegeți? Singurul lucru pe care l-a făcut El, a fost să-Și schimbe masca, și nu Cuvântul sau natura Sa. El este Același ieri, azi și în veci, și Își schimbă numai înfățișarea. Astfel, El S-a schimbat de la Noe la Moise, de la Moise la David, de la David la Iosif, și tot așa până la venirea Sa în plinătatea dumnezeirii. El este încă Același Dumnezeu! Amin. Nădăjduiesc că puteți înțelege acest lucru. Vedeți? El este Același Dumnezeu care Își schimbă numai învelitoarea, adică Își ia o altă învelitoare.

El Și-a luat o învelitoare în zilele reformatorilor, trecând prin epoca lui Luther și prin celelalte epoci, până când ajunge la descoperirea completă. Dar înainte de a se întâmpla aceasta, se ridică din nou un profet. Acest lucru preumbrește Cuvântul arătând ce s-a făcut și ce rămâne de făcut, iar biserica nu va rămâne în

necunoștință. Când acest lucru se încheie, după cum a spus Ioan: „*Eu trebuie să mă micșorez ca El să crească.*,” și vine El totul în toate. (Ioan 3.30). El a fost manifestat pe deplin prin Luther, Wesley și mișcarea pentecostală, până astăzi. El este manifestat pe deplin. Dumnezeu Își desfășoară lucrarea în acord cu promisiunile Lui pentru această zi.

Moise a fost Cuvântul pentru ziua lui, pentru că lui i s-a dat Cuvântul pentru acea zi. Iosif a fost Cuvântul pentru ziua aceea, de aceea L-a reprezentat exact pe Hristos. Vedeți, fiecare din ei a fost Cuvântul, dar când a venit Isus, El a fost Cuvântul în plinătatea Lui, pentru că în El era ascuns tot planul răscumpărării. Nici în Moise, nici în Iosif și nici în Ilie nu s-a găsit întregul plan de răscumpărare, pentru că ei erau numai părți ale Cuvântului care arătau spre întregul Plan. Vedeți? Acum fiți atenți la ceea ce urmează! În ei nu se găsea întregul Plan, ci doar arătau spre acest Plan.

Acesta este motivul pentru care după El, care a fost plinătatea, nu mai putem arăta nimic altceva. Aceasta este descoperirea completă și nu mai poate fi adăugat sau scos nimic. Aici este descoperirea completă. Toate acele lucruri au fost doar preumbriri ale venirii Lui, dar când vine El, El este desăvârșirea. În Evrei 1 scrie că „*Dumnezeu ne-a vorbit în vechime prin profeți, dar în zilele din urmă, El ne-a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos.*”

Acolo, pe Calvar, era Fiul lui Dumnezeu descoperit. Observați cum era El însuflețit. Astăzi, când Cuvântul este manifestat în vase umane, este Cuvântul împlinit în acea zi, care vine înapoi la Dumnezeu. Noi ne identificăm cu El, fiind botezați în El, așa cum spune 1Corinteni 12. Amin.

Am spus că vă mai rețin o jumătate de oră, dar aș vrea să-o fac puțin mai mult. Pot face aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Nu vreau să pierd această idee.

Fiți atenți! „A fi identificat cu El.” Câți cetățeni americani sunt aici? Ridicați mâna. Ei bine, dacă ești cetățean american, te identifici cu această națiune. Tu trebuie să

fii ceea ce este această națiune, este adevărat? Tu ești tot ce reprezintă gloria ei și tot ce reprezintă rușinea ei, pentru că ești identificat cu ea. Tu ești american, deci te identifici cu America. Aleluia!

Astfel, eu am fost cu George Washington când a trecut râul Delaware. Vedeți? Sunt identificat cu el. Am fost cu Abraham Lincoln la Gettysburg Address. Eu am stat acolo și am fost cu soldații în Guam când au fluturat acel steag, pentru că sunt american și mă identific cu aceasta. Amin. Dacă sunt american, atunci oricare ar fi rușinea din timpul războiului de independență, o port pentru că sunt american. Așa este.

Dacă sunt creștin, eu sunt identificat cu El. Amin. Astfel, am fost cu Noe când a intrat în arcă; am fost cu Moise când a ieșit din Egipt. Amin! Eu am fost cu Ilie pe Muntele Carmel. Da, domnilor! Glorie lui Dumnezeu! Eu am fost cu El când a murit pe Calvar și m-am identificat cu moartea Lui când am murit față de lucrurile lumii, față de mine și față de toate tradițiile. Eu m-am identificat cu El; m-am identificat cu El în dimineața de Paști când S-a ridicat din morți. M-am identificat cu El în ziua de Rusalii, când S-a pogorât Duhul Sfânt cu un sunet ca vâjâitul unui vânt. Eu am fost identificat cu El și tot ceea ce a fost El, sunt și eu. Amin. Fiind mort în El, eu sunt mort și sunt tot ceea ce este El. Amin.

Firește, sunt ceea ce este această națiune și sunt mândru de aceasta. Dar în același timp, sunt gata să-i port rușinea; sunt gata să port rușinea națiunii americane. Așa este. În Hristos însă, sunt în dublă măsură tot ceea ce a fost El, și îmi place să mă identific cu El.

Oamenii au râs de apostoli și i-au numit în tot felul, dar ei au privit acest lucru ca o mare onoare, fiindcă erau batjocoriți pentru Numele Lui.

Astăzi, eu sunt fericit să fiu unul din cei batjocoriți ai Domnului și să fiu identificat cu Cuvântul care este Hristos. Identificat cu El! Fiind botezați în El, noi ne asemănăm cu El și ne identificăm cu Cuvântul Său care este El. Eu sunt în Hristos

și sunt Cuvântul Lui, pentru că El este Cuvântul, iar eu sunt ceea ce este El. Amin!
Înțelegeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). În ordine.

În ce poziție mă pune pe mine Cuvântul manifestat sau descoperit în acea mare
Descoperire. Dacă El este acea slavă Shekinah, atunci eu sunt parte din Ea. Amin.
Oh, amin! Cuvântul Se descoperă pe Sine însuși.

Gândiți-vă! Astăzi, tainele lui Dumnezeu ne-au fost făcute cunoscute de către
Același Mesager ceresc care i-a înștiințat și pe cei din vechime. Observați același
Stâlp de Foc care l-a trimis pe Moise și a fost peste el când a scris Biblia, l-a întâlnit
și pe Pavel pe drumul Damascului.

Pavel a scris Noul Testament. Țineți mine că Matei, Marcu, Luca și Ioan au scris
numai ceea ce au văzut, dar Pavel a avut descoperirea. El a putut face aceasta
pentru că a întâlnit personal Stâlpul de Foc. Gândiți-vă că Același...

Iosif și ceilalți au scris ce s-a petrecut în acea vreme, dar când a venit Moise în
scenă, el avea descoperirea. El a întâlnit Stâlpul de Foc și i s-a descoperit ce s-a
întâmplat în Geneza. Moise a scris primele cinci cărți ale Bibliei, nu-i așa? El l-a
întâlnit pe Dumnezeu învelit în Stâlpul de Foc.

Ucenicii au scris numai ce l-au văzut pe El făcând, dar Pavel avea descoperirea. El
s-a dus în Arabia unde a studiat timp de trei ani și a văzut că Dumnezeul Vechiului
Testament este Isus al Noului Testament. Descoperirea! „*De aceea... n-am vrut
să mă împotrivesc vedeniei cerești.*” (Fapte 26.19). Așa este.

Gândiți-vă la aceasta! Stâlpul de Foc care a venit peste cei care au scris Biblia,
este același Stâlp de Foc care interpretează Biblia astăzi. Amin! Cât Îi mulțumim
pentru aceasta! Același! Ce mângâiere! Ce identificare! Sunt atât de fericit că sunt
identificat cu aceasta, încât nu știu ce să fac! Eu vreau să fiu identificat cu aceasta
și nu cu bapțiștii, metodiștii, prezbiterienii, luteranii și toți ceilalți; vreau să fiu

identificat în Cuvântul în care este slava Shekinah și acea descoperire!

Stâlpul de Foc a apărut printre noi vizibil, așa cum a făcut pe Muntele Sinai, și a dovedit că Mesajul este corect. Să țineți minte că înainte ca să vină mesajul adevărat, Moise a predicat și i-a scos din Egipt. Înainte de a fi date cele zece porunci - înainte de descoperirea Peceților,- Dumnezeu a venit înaintea oamenilor și a dovedit că Moise era trimis de El. Este adevărat? Dumnezeu a venit la Moise într-un Stâlp de Foc, iar el a spus poporului că L-a văzut vorbind dintr-un rug aprins.

În aceste zile din urmă, noi vedem că Stâlpul de Foc este printre noi și ne vorbește același Cuvânt. Și nu doar atât, ci Îl și interpretează, Îl descoperă și dovedește că este Adevărul, așa că oamenii nu mai au nici un motiv să nu creadă, decât dacă nu vor s-o facă intenționat. Dacă este așa, *„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate.”* (Evrei 10.26).

Observați că Același Stâlp de Foc care a fost trimis la Moise și la Pavel, care au scris Biblia, este trimis acum s-o descopere. Acesta este harul lui Dumnezeu, a Dumnezeului neschimbător care a împlinit făgăduința din Matei 28.20, unde scrie: *„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”* El a împlinit Ioan 14.12: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* a împlinit Luca 17.28-30: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* A împlinit Maleahi 4.5-6: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie... el va întoarce credința oamenilor la Cuvântul original.”* Vedeți? Oh, Doamne!

El a murit ca să ni Se descopere pe Sine nouă, așa că haideți să murim pentru noi ca să-L descoperim altora. Haideți să murim față de tradiții și alte lucruri, ca să-L descoperim altora. Mori față de denominațiuni ca să-L descoperi altora. Vă rog să observați că vechiul Templu avea în el slava Shekinah și Lumina slavei Shekinah peste Cuvânt. Cuvântul este o Sămânță și El aduce Mana cerească numai pentru cei credincioși. Sângele a fost de asemenea peste legământ; El este Apa care dă Viață grâului, Seminței care este Cuvântul.

Isus a spus: „Moise a înălțat șarpele de aramă...” apoi a adăugat: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3.14,16). Moise a lovit Stânca din pustie și din ea a țâșnit apă ca să salveze poporul care pierea. Dumnezeu L-a lovit pe Isus ca să aducă Duhul din El peste un popor care pierea. Sângele care a curs din El reprezintă „apa spălării prin Cuvânt.” Apa aduce viața la sămânță. Ea a adus la suprafață slava Shekinah care a luminat peste mana cerească. Mana cerească a fost numai pentru poporul ales. Desigur. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin.”).

Dacă intri după învelitoare, în prezența Sa unde este Cuvântul, nu un crez, vei vedea slava Shekinah, Puterea, Duhul Sfânt luminând peste Cuvânt, aducând promisiunea și dovedind că ești în spatele învelitorii. Amin!

Noi am trecut prin învelitoarea ruptă și ne aflăm în prezența Lui, acolo unde se află Cuvântul; nu un crez, ci Cuvântul. Acolo vedem slava Shekinah, Puterea, Duhul Sfânt care strălucește peste Cuvânt aducând promisiunea și arătând că ești în spatele perdelei. Amin!

Eu am trecut de perdeaua ruptă

și am ajuns acolo unde

slava nu dă niciodată greș.

Aleluia, Aleluia, eu trăiesc în prezența Împăratului!

Eu am trecut de perdeaua ruptă

și am ajuns acolo unde

slava nu dă niciodată greș.

Eu trăiesc în prezența Împăratului.

Pieile vechi de animale, care sunt denomi-națiunile, sunt acum rupte. Eu am trecut de ele și acum sunt în slava Shekinah. Eu pot vedea Cuvântul; văd cum Se mișcă Stâlpul de Foc; văd cum Se manifestă Cuvântul; văd cum crește ceea ce a promis El că va face în aceste zile din urmă; văd cum copiii mănâncă Mana cerească Shekinah care vine din coacerea Cuvântului pe care Îl cred. Amin. În ce ceas minunat trăim noi! Slava Shekinah era peste Cuvânt, iar dedesubt se găsea Mana. Acolo se găsea și sângele care dă apa de curățire. Duhul dă Viață Cuvântului.

Câți ați citit sau ați ascultat mesajul „Procesul”? Se pare că mulți dintre voi. Cuvântul trebuie să crească, dar ca să poată crește, trebuie să cadă în pământul potrivit. Vedeți? Dumnezeu a făcut o promisiune, iar când lovește acea inimă, promisiunea nu poate da greș.

Noe a așteptat o sută douăzeci de ani, iar Avraam a așteptat douăzeci și cinci de ani copilul făgăduit, dar Dumnezeu a vorbit și aceasta a fost suficient. Vedeți? Ce este aceasta? Cuvântul făgăduit a fost udat de credință, și ca urmare a adus rezultate: Cuvântul a adus un fiu, a adus ploaia și potopul, și a adus fecioara care a rămas însărcinată.

Un profet a spus: „*Fecioara va rămâne însărcinată.*” Fără îndoială că fiecare tânără și-a pregătit hainele de bebeluș, pentru că Isaia era un profet legitimat de Dumnezeu. Domnul a spus: „*De aceea, Domnul însuși vă va da un semn: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată.”* (Isaia 7.14).

Acolo erau oameni credincioși ca și voi, care au auzit ce a spus profetul, așa că fiecare bărbat a spus: „Acea va fi fetița mea. Da, domnule.” Toată lumea s-a pregătit cu leagăne și hăinuțe, fiindcă au știut că se va întâmpla. Generația aceea a trecut, dar ei au crezut și au spus: „Cum este posibil ca acel profet identificat și legitimat de Dumnezeu să spună ceva greșit? Trebuie să se întâmple așa cum a spus!”

Totuși, au trecut opt sute de ani până când fecioara a adus Copilul pe lume. Vedeți? *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”* (Matei 24.35).

Dumnezeu a spus: „Aceasta se va întâmpla în zilele din urmă.” Aici este Lumina care luminează peste Cuvânt. Așa cum lumina soarelui duce sămânța dintr-o fază în alta spre coacere, noi devenim din ce în ce mai mult ca El în timp ce trăim în prezența Lui; ne confundăm tot mai mult cu chipul Lui binecuvântat în timp ce umblăm cu El.

Priviți ce face soarele. Ce se întâmplă după ce însămânțezi o sămânță? Ea dă rădăcini. Înăuntru seminței este o viață care înaintează și aduce la suprafață o tulpină. Dar tulpina nu arată ca sămânța care a fost pusă în pământ. Acesta este Luther. El a fost tulpina. Tulpina a continuat să crească și a adus frunzulițe. Aceasta a fost trezirea lui Wesley. Ea nu arăta ca tulpina.

După aceasta a venit trezirea pentecostală care a adus botezul cu Duhul Sfânt. În ordine. Dar ce s-a întâmplat apoi? Pe spic a apărut o ciupercă și totul începe să arate greșit. Acest lucru nu arată ca și Cuvântul; nu este ca celelalte părți ale plantei. Nu arată ca bobul original care a fost pus în pământ.

Dumnezeu este însă tot acolo ca să facă totul la fel ca înainte. Observați ce se întâmplă? El Se întoarce înapoi la sămânța originală. El a venit în forma lui Martin Luther; a venit în forma lui John Wesley și a venit în mișcarea pentecostală. Dar El trebuie să Se descopere pe Sine din nou ca acea Sămânță care a fost pusă în pământ, ca Fiu al omului. Ați înțeles aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). În

ordine. Aceasta este ca la început, sculptat într-un trup.

Cum crește acea plantă? Ea crește tot timpul. Ea crește și crește, dar tot nu arată ca Sămânța originală. Nici mesajul lui Luther și nici celelalte: mesajul lui Finney, Sankey, Knox, Calvin, nu au semănat cu ea. Ele erau tot mesajul, dar nu au primit întreaga descoperire pentru că nu a fost timpul. Tu nu poți pune grăuntele pe cocean înainte să vină vremea. Înțelegeți? Dar într-un final, se reîntoarce Sămânța originală care a fost pusă în pământ.

Vedeți? Dumnezeu urmează cu exactitate legile naturii. El a fost născut ca Miel, și de aceea S-a născut într-un staul. Mieii nu se nasc în paturi. El a fost condus spre Calvar, așa cum oile sunt conduse spre abator. Așa este. Caprele sunt cele care le conduc pe oi la abator, ați știut aceasta? Le conduce o capră pentru că trebuie să fie conduse. Așa este. Și El a fost condus spre Abator pentru că era un Miel.

El S-a identificat în totul cu natura, de aceea S-a născut în martie sau aprilie și nu în decembrie. Nu putea să se nască în timpul iernii, pentru că în timpul acela al anului, în munții Iudeii este o zăpadă de douăzeci de picioare (șase metri). El nu a fost „dumnezeul-soare”, ci a fost Fiul lui Dumnezeu. Din 25 Decembrie, românii îl sărbătoreau pe zeul soare, pentru că soarele creștea și se întărea (se mărea ziua). Ei aveau tot felul de serbări în marea arenă romană, mai târziu acest „dumnezeu-soare” fiind înlocuit cu Fiul lui Dumnezeu. Dar nu, nu! El a fost Fiul lui Dumnezeu și S-a născut atunci când întreaga natură vine la viață. Cu exactitate.

Fiți atenți în timp ce mergem mai departe în puținul timp care ne-a mai rămas.

Haideți să privim puțin desăvârșirea. După ce s-a format tulpina, au ieșit frunzele; după ce s-a format frunza, a ieșit spicul; după ce a ieșit spicul, s-a format bobul în spic ca să ajungă la desăvârșire și să arate ca bobul original.

Țineți minte că bobul trebuie să germineze. Vedeți? Dacă nu germinează, nu poate

trăi. Înțelegeți? Nimic din afara acelor mesaje nu va putea veni la Viață. Ele trebuie să fie germinate. Țineți minte că aceeași Viață care a fost în tulpină trebuie să fie și în bob. El numai Se maturizează. El, Fiul omului, S-a descoperit pe Sine însuși; bobul de grâu a fost pus în pământ. Ați înțeles acest lucru? (Adunarea spune: „Amin.”).

Grecii au spus: *„Am vrea să-L vedem pe Isus.”* Dar Isus a zis: *„Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur.”* (Ioan 12.21,24). Vedeți? În ordine.

Cum S-a descoperit El la următorul pas? El S-a descoperit într-o formă diferită: într-o tulpină, în frunzuliță și în spic. El S-a descoperit ca același Duh, dar într-o formă diferită. Înțelegeți? Care este însă forma finală a acestui grâu? El vine înapoi în forma originală de bob, nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin.”).

Slujba Lui vine de la reformatori încoace, înapoi la Cuvântul original. Cuvântul vine la un profet, pentru că El a promis în Maleahi 4 că le va restitui oamenilor credința adevărată și-i va aduce înapoi la Bobul original. Bobul pus în pământ este Același cu ce avem aici. El a ieșit ca Fiu al lui Dumnezeu, acum Se descoperă ca Fiu al omului, iar mai târziu Se va descoperi ca Fiu al lui David pe tronul de Împărat. Vedeți, este vorba de cele trei descoperiri ale Lui ca Fiu. Este ca la început, ca starea originală.

El are o slujbă desăvârșită, care nu este lucrarea unui om sau a unei denominațiuni, ci persoana Lui manifestată conform făgăduinței din Luca 17.28-30, Maleahi 4, Evrei 13.8 și așa mai departe. Ce fel de timp trebuie să fie acela? Când sămânța împărătească a lui Avraam Îl așteaptă pe Fiul promis. Trebuie să se îplinească toate preumbririle.

Înainte de distrugerea Sodomei, Dumnezeu însuși S-a arătat lui Avraam în chipul unei ființe umane, iar Isus a spus că la fel se va întâmpla și cu sămânța împărătească înainte de întoarcerea Fiului făgăduit.

Observați învelitoarea veche care a ascuns slava. Pieile de animal nu au fost ceva atrăgător, și nici trupul Lui de carne. De aceea spuneau oamenii: „Să-L alegem pe individul acesta în vârstă și cu umeri căzuți?” Probabil că deși avea treizeci de ani, El avea părul și barba albe, și nu era o priveliște plăcută la vedere. De altfel Biblia spune: „*N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.*” (Isaia 53.2). Cu pielea aceea veche El nu arăta ca un Împărat, dar oh, Cine era înăuntru!

În clădirea aceasta fierbinte sunt o grămadă de holly-rollers, cum îi numesc ei, și nu este ceva care să atragă privirile, dar Ceea ce este înăuntru contează! În ordine.

Pe dinafară era un nimic, dar totul se găsea înăuntru. Tu poți vedea numai când te afli înăuntru. Cum poți intra înăuntru? Prin strângerea mâinii sau prin aderare? Nu! Prin naștere. Prin moartea și înlăturarea pieilor vechi de animale, a omului tău vechi, ca să intri într-unul nou. Înțelegeți? Lasă-te de pieile vechi de animal!

Ascultați, predicatorilor, fiindcă vreau să auziți ce voi spune! O voi lua încetisor ca să fiu sigur că înțelegeți. Odată ce te afli sub învelitoare, sub slava Shekinah, Lumina Shekinah nu ia Cuvântul lui Dumnezeu să-L descopere pe Isus ca „ghicitor” sau ca „telepatie mintală, holly-roller sau Beelzebul,” cum Îl numesc denomițațiunile de astăzi. Slava Shekinah nu descoperă așa ceva.

Slava Shekinah coace și maturizează sămânța Cuvântului promis pentru acest ceas, arătând că El este încă Crinul din Vale. Ea aduce acea Sămânță, Crinul din Vale, Pâinea Vieții, Alfa și Omega, Același ieri, azi și în veci. El este partea credinciosului. Slava Shekinah îi descoperă credinciosului că El este Același ieri, azi și în veci.

Ea nu spune: „Zilele acelea au trecut! El este mort și totul este terminat!” Prietene, dacă crezi aceasta, dovedești că nu ai fost atins niciodată de slava Shekinah. Cum ar fi posibil ca slava Shekinah să-L descopere ca trei persoane? Vedeti? Cum ar fi

posibil ca slava Shekinah să Îl descopere botezând în „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”, când nici măcar o persoană din Biblie nu a fost botezată așa? Cum ar putea slava Shekinah să-L limiteze pe El la un singur apostol, când El este Același ieri, azi și în veci? Vedeți?

Slava Shekinah Îl manifestă și aduce Cuvântul făgăduit, punându-L chiar în fața ta. Motivul pentru care Dumnezeu a trebuit să acopere fața lui Moise este că în el se găsea Cuvântul. El L-a acoperit pe Isus, așa că toți au văzut un Om mic și umil, ca să-L ascundă pe IaHVeH de ei. Astăzi, El Se învelește pe Sine în vase pământești care pe dinafară arată ca o grămadă de holly-rollers sau ca niște piei vechi, dar înăuntru se ascunde slava Shekinah.

Aceasta maturizează Mana din care ne înfruptăm și pentru care călătorim sute de mile prin toată țara. Ea este hrana credinciosului și este numai pentru credincios. Să ții minte că Mana a fost dată numai pentru credincios, pentru sămânța Manei. Slava Shekinah nu a lăsat ca această Mană să se strice.

Țineți minte că mana care a venit din ceruri a stat în prezența slavei Shekinah de la o generație la alta. Dar cea care a stat afară a început să se strice peste noapte, s-a contaminat, nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin.”).

În afara slavei Shekinah se spune: „Zilele minunilor au trecut! Este numai fanaticism!” Dar înăuntru...

Ei au luat niște semințe de floarea soarelui pe care le-au găsit într-un ulcior din Egipt, de pe vremea lui Iosif, vechi de aproape patru mii de ani, și le-au semănat, iar plantele au crescut. De ce? Pentru că aveau viață.

Ce înseamnă această slavă Shekinah astăzi? Înseamnă a pătrunde dincolo de perdea ca să-L vezi pe Dumnezeu care stă în fața ta sau în fața noastră: Stâlpul de Foc. El este învelit într-un trup de carne. Ce a făcut slava Shekinah? Sămânța

Manei, care este Cuvântul pe care trebuie să-L trăim astăzi prin aceste făgăduințe, este cea care maturizează acea Mană, face ca aceste promisiuni să se împlinescă și face ca această Mană să fie o Pâine pentru credincios. Cuvântul pentru această epocă a zăcut pe paginile acestei Biblii an după an.

Pentru denominațiuni, acest lucru este o piatră de poticnire. Ele se poticnesc aici. De altfel, toți s-au împiedicat în acești ani: Luther, Wesley, Sankey, Finney, John Smith, Knox.

Ce trebuie să se întâmple în zilele din urmă? Ce trebuie să se descopere sau să vină în față? Ce trebuie să facă Maleahi 4? Să întoarcă oamenii de la acea piatră de poticnire, să rupă tradițiile și să descopere Pâinea cu ajutorul slavei Shekinah. Priviți cum se maturizează producând pentru această epocă exact ceea ce s-a spus, și anume: Pâinea nedospită. Pentru denominațiuni este o piatră de poticnire, „o grămadă de fanatici,” dar noi suntem cei ce cred!

Este așa cum a promis Apocalipsa 10: că „toate tainele lui Dumnezeu, care au fost ascunse în toți acești ani în aceste pagini, vor fi aduse la maturitate în timpul epocii celui de-al șaptelea înger mesager.” Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin.”).

Ce a spus El acum un an și jumătate sau doi? „Du-te în nordul Tucsonului, fiindcă acolo va avea loc un eveniment important!” Și ce s-a întâmplat? Urmas să fie deschise Pecețile care descoperă toate aceste lucruri. Ele au venit exact cum a spus El.

Ce vrea să arate prin aceasta? Că nu poate fi lucrarea unui om, deoarece de fiecare dată punctează totul desăvârșit. Cine face aceasta? Mâna lui Dumnezeu care se desfășoară înaintea noastră. Și pentru că aceste lucruri au loc într-un grup mic și sub o învelitoare de carne omenească, El este ascuns pentru lumea de afară, pentru lumea exterioară; și așa cum am învățat, Se descoperă pruncilor. Vedeți? Așa este.

Fiecare istorioară și exemplu din Biblie se manifestă chiar înaintea noastră, pentru că Același Dumnezeu din Stâlpul de Foc, care a scris Biblia, Vechiul și Noul Testament, este aici manifestându-o, arătând exact ceea ce a fost atunci și împlinind totul ca să se știe că aceasta este interpretarea adevărată.

Voi spuneți: „Noi avem interpretarea adevărată.” Atunci haideți s-o vedem la lucru; haideți s-o vedem manifestându-se. Să se manifeste! Isus a spus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți!*” (Ioan 10.37). Vedeți? Trebuie să fie dovedit.

Ei au pus o cârpă în jurul capului lui Isus și L-au lovit, zicând: „*Dacă ești profetul, procește, cine Te-a lovit?*” (Luca 22.64). Apoi I-au mai spus: „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, transformă aceste pietre în pâini.*” Vedeți? Acesta este diavolul. „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, dă-Te jos de pe cruce!*”

El trebuie să facă descoperirea. Acum, Apocalipsa 10 este descoperită, iar tainele lui Dumnezeu sunt manifestate și cunoscute, așa cum a promis, prin ruperea celor șapte Peceți. Puneți-vă credința în El, care este Cuvântul. În Apocalipsa 19 scrie că atunci când vine El, va fi numit „Cuvântul lui Dumnezeu” și va călări un cal alb, fiind urmat de o suită cerească.

Rupeți învelitoarea denominațională a educației! Rupeți învelitoarea denominațională a tradiției! Rupeți învelitorile care Îl țin ascuns de voi! Femeilor, rupeți învelitorile mândriei! Voi sunteți fiicele Împăratului, așa că trăiți și purtați-vă ca atare! Rupeți orice învelitoare, indiferent ce spune orice PhD sau LLD! Rupeți acea învelitoare dacă este împotriva Bibliei!

Noi am trecut acum de învelitoarea ruptă și suntem de partea cealaltă. Dacă veți rupe acele tradiții și alte lucruri și veniți la El, Îl veți putea vedea cum stă acolo, El, Marele Biruitor, Cuvântul făgăduinței pentru această zi manifestat. Îl veți vedea pe Dumnezeul cel Atotputernic dezvelit chiar aici în mijlocul nostru, nebiruit de tradiții.

Ei au încercat să-L ascundă ani de zile în spatele acelor învelitori, dar s-a apropiat timpul împlinirii făgăduinței. Dumnezeu a ridicat odată un Moise și i-a eliberat pe copiii lui Israel din acele lucruri. El este încă biruitor. *„Cerurile și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). El este Același ieri, azi și în veci.

Ei spune: „Nu se poate face așa ceva!” Dar s-a făcut exact așa, iar când s-a întâmplat aceasta, ei au spus: „Este de la diavolul.”

Aceasta nu schimbă însă deloc Cuvântul lui Dumnezeu. El rămâne tot Dumnezeu pentru cel credincios; rămâne marele Biruitor, Același ieri, azi și în veci în ce privește natura și Cuvântul Său.

Este deja doisprezece fără cinci minute, așa că mă voi apropia de încheiere. Mai am încă vreo zece sau doisprezece pagini, dar voi vorbi cu altă ocazie despre ele, poate deseară.

Observați acum următorul lucru. Odată s-a ținut o licitație la care era pusă în vânzare o violină veche. Poate ați mai auzit istorioara aceasta. Cel ce ținea licitația a întrebat: „Cât îmi oferiți pentru această violină?” Poate nu v-o redau exact cum este, pentru că au trecut mulți ani de când am auzit-o, dar acum mi-am amintit-o. Cumpărătorii au luat violina și au cercetat-o, dar nu au văzut nimic deosebit la ea. Era numai o bucată veche de lemn care arăta ca ceva ieftin. Licitatorul nu a primit nici o ofertă, iar până la urmă cred că cineva i-a oferit pe ea un dolar sau ceva de felul acesta.

Dar acolo stătea cineva care nu voia ca acea violină să se vândă atât de ieftin, așa că s-a dus, a luat-o în mână, a ridicat arcușul și a început să cânte ceva. Când a început să cânte, toată lumea din sală a început să plângă pentru că nu mai auziseră în viața lor o asemenea muzică.

Atunci licitatorul a întrebat: „Cât îmi oferiți acum?” „Două mii.” „Cinci mii.” „Zece mii.” Vedeți? Ce s-a întâmplat? Mâna maestrului a descoperit ce era învelit în instrumentul acela vechi.

La fel este și acum! Cartea aceasta veche este jerpelită, s-a făcut haz de ea, a fost arsă și așa mai departe, dar a venit vremea când ei vor avea o licitație denominațională numită Conciliul Mondial al Bisericilor, iar atunci o vor vinde ca niciodată. Licitația denominațională este pe cale să înceapă.

Țineți însă minte că în această Carte veche este promis că într-o zi se va ridica o Mână hotărâtă mai dinainte, care va face ca Cuvântul din această Carte să descopere făgăduințele care se află în Ea, printr-o inimă cunoscută dinainte de întemeierea lumii. Poate vor arăta ca o grămadă de holly-rollers sau ceva de felul acesta, dar când mâna Maestrului va descoperi acel Cuvânt, grupul acela va deveni ceva mai mult decât o grămadă de holly-rollers; va deveni ceva mai mult pentru fiecare din noi, nu-i așa, prieteni? Nu este o grămadă de fanatism, dar totul depinde de mâna în care cade arcușul.

Haideți să ne rugăm. Tatăl nostru ceresc, eu pot să văd prin credință, cum ei L-au înlocuit pe Maestrul vechii Cărți cu niște tradiții omenești; L-au înlocuit cu un conciliu omenesc al bisericilor, care este comunist și ateu. Licitația este pregătită, așa că păsește în față, Doamne! Tu vei face cu siguranță aceasta. Doamne, trimite-ne un profet care să ridice Arcușul, acest Cuvânt, și dovedește că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Doamne, mulți vor renunța la viețile lor, vor arunca la o parte tradițiile vechi și vor rupe învelitorile. Ei doresc aceasta, Doamne, și ar da orice numai să-L aibă pe Isus.

Doamne, eu cred că Tu le-ai dovedit acum. Ei au venit de pretutindeni. Își cheltuiesc banii de întreținere și fac orice ca să ajungă la aceste întâlniri. Fac tot ce le stă în putință pentru că au găsit acel Mărgăritar de mare preț, iar celelalte lucruri nu mai au nici o valoare. Binecuvântează-i, Tată.

Aici pe amvon sunt niște batiste, și poate că unele dintre ele trebuie trimise înainte de începerea serviciului de vindecare din seara aceasta. Dumnezeu veșnic, privește jos. Eu știu că ești aici și că ești ascuns, de aceea trimit aceste învelitori numite batiste, șorțuri sau botoșei de bebeluși, ca mici semne că peste ei s-a predicat în dimineața aceasta Cuvântul Tău, și ca un credincios, îmi pun mâinile și trupul peste ele ca dovadă că cred acest lucru. Doamne, fiecare din această clădire face la fel, prin credință, de aceea cerem ca bolnavii să se facă bine.

Doamne, Tu poți să atingi Cuvântul de aici, așa cum a făcut acel bătrân violonist cu acea violină. Fă acest lucru, Doamne. Fă ca Arcușul să cânte partitura potrivită sub mâna Maestrului, iar când El va face aceasta, să-L vedem stând în fața noastră.

Mă gândesc la oamenii aceia care nu au vrut să dea nimic pentru acea violină. Ei nu o voiau; nu o doreau în casele lor, dar când a fost luată în mână de cineva care știa să o mânuiască, ar fi vrut să vândă tot ce aveau ca s-o aibă. Atunci s-au certat și s-au luat la bătaie pentru ea, dar a fost prea târziu.

Așa va fi și când va suna trâmbița Domnului și nu va mai fi timp. Cei care au fost batjocoriți, care au stat acolo în fața învelitorii deschise și au văzut Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, vor merge la Cina Nunții, în timp ce ceilalți vor striga, dar așa cum ai spus, atunci va fi prea târziu și vor fi lăsați afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Tată, ajută fiecare persoană aflată în dimineața aceasta aici, să creadă, rupe fiecare învelitoare de egoism și fiecare învelitoare de necredință și arată-L pe Marele Biruitor descoperit înaintea credincioșilor. Tu ai spus: *„Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii. Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.”* Doamne, arată-Te printre noi, așa cum ai făcut și înainte. Rămâi cu noi până când Te vom vedea vizibil, atunci când en morphe se va schimba, iar Tu vei deveni din nou Fiul omului și Fiul lui David. Împlinește aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce stăm cu capetele plecate și în rugăciune, mă întreb dacă este cineva care dorește să vină la altar. Nu putem face o chemare la altar fiindcă nu avem loc, dar mă întreb dacă credeți sincer că acesta este Adevărul. Credeți că în aceste zile și în haosul epocii științifice în care trăim, și care este la fel ca zilele lui Noe, ale lui Moise și ale lui Hristos, Dumnezeu, marele nostru Tată, al celor născuți din El, stă printre noi?

Acest Stâlp de Foc care a fost dovedit științific, mi-a vorbit cu mulți ani în urmă, când eram doar un copil, și mi-a spus unde voi locui și ce se va întâmpla. Apoi, într-o zi, acolo la râu, înainte ca slujba mea să înceapă și prima trezire să aibă loc, El a apărut din ceruri identificându-Se pe Sine și punându-mă în slujbă. În toți acești ani, eu am ascuns aceasta în inima mea, învelindu-L pe Hristos care este Același Stâlp de Foc și interpretează Cuvântul așa cum a fost făgăduit. Noi suntem în ziua de pe urmă, chiar înainte de venirea Domnului. Dacă ești în afara acestei învelitori, ceea ce înseamnă moarte, poți spune în dimineața aceasta: „Doamne, cu ajutorul Tău doresc să pătrund prin acea învelitoare. Doresc să intru acolo unde Te afli Tu, ca să văd întregul Cuvânt al lui Dumnezeu.”?

Nu încerca să fii un Moise; nu încerca să fii un Aaron. Fii cine ești, dar fii creștin!

În timp ce stăm cu capetele plecate, puteți să vă ridicați mâinile spre Dumnezeu și să spuneți: „Doamne Dumnezeule, ajută-mă să ajung înăuntrul învelitorii.”? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Uitați-vă câte mâini sunt ridicate!

Nu pot să văd mâinile ridicate de cei ce sunt afară, dar nu aceasta contează, ci este important să le vadă Dumnezeu. Pentru mine înseamnă doar că Sămânța a căzut undeva, dar Dumnezeu este Cel care vede și cunoaște inima fiecăruia.

Dacă sunt persoane care nu au ridicat mâna, dar doresc s-o facă, ridicați-o acum ca să fiți amintiți în rugăciune. Ridicați mâinile! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este în ordine. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Tată, Te rugăm pentru acești oameni care nu sunt încă trecuți de învelitoare. Ei stau acolo cum a stat și poporul Israel, și cred, dar nu au trecut încă de învelitoare ca să vadă marea Lumină Shekinah, atât duhovnicește cât și fizic. Ochiul mecanic al acelei camere de luat vederi, a făcut din nou o fotografie, acum două săptămâni și a prins din nou acea imagine. Doamne, Tu Te descoperi pe Tine însuși; Tu ești Dumnezeu cel Atotputernic care Se descoperă credinciosului, dar este învelit față de necredincios.

Doamne, îngăduie ca ei să treacă astăzi prin această învelitoare, ca să vadă marea Lui splendoare și glorie; și fie ca inimile lor să fie schimbate înainte de a veni în seara aceasta înapoi la biserică. Îngăduie ca toți să fie umpluți cu Duhul și prezența Ta. Și fie ca Stăpânul să ia credința pe care o au și s-o lumineze prin Cuvânt, pentru că „Voi ați fost hotărâți înainte de întemeierea lumii ca să credeți aceasta. Crede, copilul Meu și fii mântuit!”

Dumnezeule Tată, îi încredințăm în mâinile Tale și ne dăm seama că nu mai putem face nimic, fiindcă totul este în mâinile Tale. Ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a răscumpărat salvarea

Pe lemnul din Golgota.

Voi Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin.”).

Minunat, minunat este Isus pentru mine

El este marele Sfetic, Domnul păcii,

Dumnezeul Atotputernic,

El mă salvează și mă ține departe de tot păcatul

și toată rușinea,

Răscumpărătorul meu este minunat

Lăudat să fie Numele Lui!

Eu am fost odată pierdut, iar acum sunt salvat

și fără vină.

Isus mă eliberează și mă salvează pe deplin.

El mă salvează și mă scoate din tot păcatul și toată rușinea.

Răscumpărătorul meu este minunat, Lăudat să fie Numele Lui!

Oh, ce minunat, ce minunat este Isus pentru mine,

El este marele Sfetnic, Domnul păcii,

Dumnezeul Atotputernic,

El mă salvează și mă ține departe de tot păcatul și toată rușinea,

Răscumpărătorul meu este minunat

Lăudat să fie Numele Lui!

Câți dintre voi Îl vedeți stând înaintea noastră pe marele Biruitor, Cuvântul făcut trup și descoperit înaintea noastră, Începutul și Sfârșitul, Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce vine, Rădăcina și Sămânța lui David, Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Cel ce va fi Fiul lui David? Credeți aceasta din toată inima? (Adunarea spune: „Amin.”). El S-a descoperit credinciosului în fiecare epocă, dar pentru necredincios S-a învelit pe Sine într-un trup de carne. El este ascuns înăuntrul unei învelitori. Fie ca Dumnezeu să rupă fiecare învelitoare ca să-L vedem așa cum este El!

Isus rupe fiecare lanț,

Isus rupe fiecare lanț,

Oh, Isus rupe fiecare lanț, când te eliberează

Pe cealaltă parte a Iordanului,

În câmpiile dulci ale Edenului

Unde Pomul Vieții înflorește. Acolo este odihna mea.

Nu vreți să treceți Iordanul acum? Nu ați petrecut destul în pustietate? Haideți să mergem în ceea ce a fost făgăduit.

Isus rupe fiecare lanț,

Isus rupe fiecare lanț,

Oh, Isus rupe fiecare lanț,

Haideți să ridicăm mâinile acum,

Eu Îl voi lăuda întotdeauna

Eu Îl voi lăuda întotdeauna

Eu Îl voi lăuda întotdeauna

Pentru că El mă eliberează!

Amin! Nu vă face aceasta să vă simțiți bine? (Adunarea spune: „Amin.”). Oh, ce minunat! Ce minunat este El, nu-i așa? Haideți să ne strângem mâinile unul la altul și să spunem:

Isus rupe fiecare lanț,

Isus rupe fiecare lanț,

Oh, Isus rupe fiecare lanț,

(Dumnezeu să te binecuvânteze, frate!)

Oh, El te eliberează!

Eu Îl voi lăuda întotdeauna (pe Dumnezeul cel Atotputernic)

El este Același ieri, azi și în veci,

Și-a schimbat numai învelitoarea... Lăudați-L!

Eu Îl voi lăuda întotdeauna

Pentru că El (a luat toate crezurile de la mine)

m-a eliberat (ca să Îi cred Cuvântul).

Oh, puteți auzi violina Maestrului? Puteți să-L auziți cum Își plimbă Arcușul peste Cuvânt? El este Același ieri, azi și în veci.

Eu Îl voi lăuda întotdeauna,

Eu Îl voi lăuda întotdeauna

Eu... (pe El, Cuvântul)... Îl voi lăuda întotdeauna

(Ce a făcut El?)

Pentru că El m-a eliberat (înapoia învelitorii).

Lăudat să fie Dumnezeu! Eu Îl iubesc. Voi Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin.”). Nu este lucrul acesta divin? Amin. Eu iubesc acele atribute ale Cuvântului, pe Duhul Sfânt în forma aceea umilă și dulce. Mie îmi place aceasta. Oh, gândiți-vă!

Pe partea cealaltă a Iordanului (eu mă apropii acum)

În dulcele și veșnicul Eden. (Oare ce voi găsi acolo?).

Unde Pomul Vieții (care a fost în Eden) înflorește

Acolo îmi voi găsi odihna.

Doriți să mergeți acolo? El rupe orice lanț.

Isus rupe (fiecare tradiție) fiecare lanț

Isus rupe fiecare lanț

(toate denomi a iunile  i crezurile),

...rupe fiecare lanț

 i te eliberează!

L dat să fie Dumnezeu! Eu îl iubesc. Nu-i nici o mirare că Isaia a spus: *„El este Mijlocitorul, Domnul păcii, Dumnezeul cel Atotputernic, Părintele ve niciilor, Minunat!”*

Minunat, minunat este Isus pentru mine

El este marele Sfetnic, Domnul păcii,

Dumnezeul cel Atotputernic

Oh, El m-a salvat  i m-a ferit de toate păcatele  i rușinea.

Răscumpărătorul meu minunat,

L dat să fie Numele Lui!

A  putea sta aici tot restul zilei. Pavel a spus: *„Dacă voi c nta, voi c nta în Duhul.”* Da, da. *„Dacă voi predica, voi predica în Duh. Dacă voi umbla, voi umbla în Duh. Dacă voi vorbi, voi vorbi în Duh.”* Fie ca totul să se facă după Cuvânt  i în Duh. Da, domnilor. Amin! Totul este adevărul lui Dumnezeu.

Eu Îl văd pe El, pe Dumnezeu cel Atotputernic descoperit. Îl văd cum dă la o parte crezuri, denominațiuni, sceptici, programe denominaționale și toate celelalte lucruri, și Se arată înaintea noastră, stând aici. Credeți că niște crezuri Îl pot birui? Credeți că Consiliul Mondial poate să-L biruiască? El a biruit totul, a rupt fiecare lanț, a deschis iadul, a rupt pecetea, a intrat în Sfânta Sfintlor și ni S-a descoperit ca fiind Cuvântul, Același ieri, azi și în veci. Amin. Eu Îl iubesc.

Până când ne vom reîntâlni în după-amiaza aceasta, dorim să facem un singur lucru, și anume:

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al durerii și al suferinței

Aceasta îți va da bucurie și mângâiere

Oh, ia-L oriunde te duci!

Nume scump, oh ce dulce!

Nădejde pentru pământ și bucurie pentru ceruri

Nume scump, oh, ce minunat!

Nădejde pentru pământ și...

(Fratele Branham vorbește cu cineva de pe platformă). Dacă Satana încearcă să te

ispitească și să-ți spună să nu te uiți la lucrul potrivit, arată-i Cuvântul așa cum a făcut și Isus. Vedeți? Amin!

La Numele lui Isus toți se vor pleca

Căzând la picioarele Lui.

Noi Îl vom încunună ca Împărat al Împăraților

Atunci când călătoria noastră va lua sfârșit.

Nume scump, Nume scump,

Nădejdea pământului și bucuria cerului

Nume scump, o, ce dulce e!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Billy va veni la ora șase ca să împartă numere de rugăciune celor care doresc să vină în rândul de rugăciune. Eu cred că este mai bine să procedăm așa. Inițial nu am vrut să împărțim numere de rugăciune, dar având mulțimea aceasta, este mai bine să facem așa. Să Îl țineți minte și să-L păstrați întotdeauna în minte și în inima voastră. Să-L aveți în mintea voastră oriunde mergeți.

la Numele lui Isus cu tine (Ascultați acum)

Ca să-ți fie ca un scut împotriva oricărei capcane

(Ce se întâmplă?).

Când ispitele te împresoară (Ce trebuie să faci?)

Să pronunți acel Nume sfânt în rugăciune

Nume scump, Nume scump, o ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Să ne plecăm capetele. Aș vrea ca păstorul să vină aici să elibereze audiența. Frate Neville... Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Neville.

- Amin -